

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมกระตุ้นระบบการรับรู้และการเคลื่อนไหวเพื่อลดพฤติกรรมเล่นนิ้วมือในเด็กออทิสติก อายุ 4 ปี เพศชาย จำนวน 1 คน ได้ผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงค่าความถี่ ค่ามัธยฐานและช่วงระยะเวลาในแต่ละระยะของพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือของเด็กออทิสติก ในแต่ละระยะการทดลอง 3 ระยะ

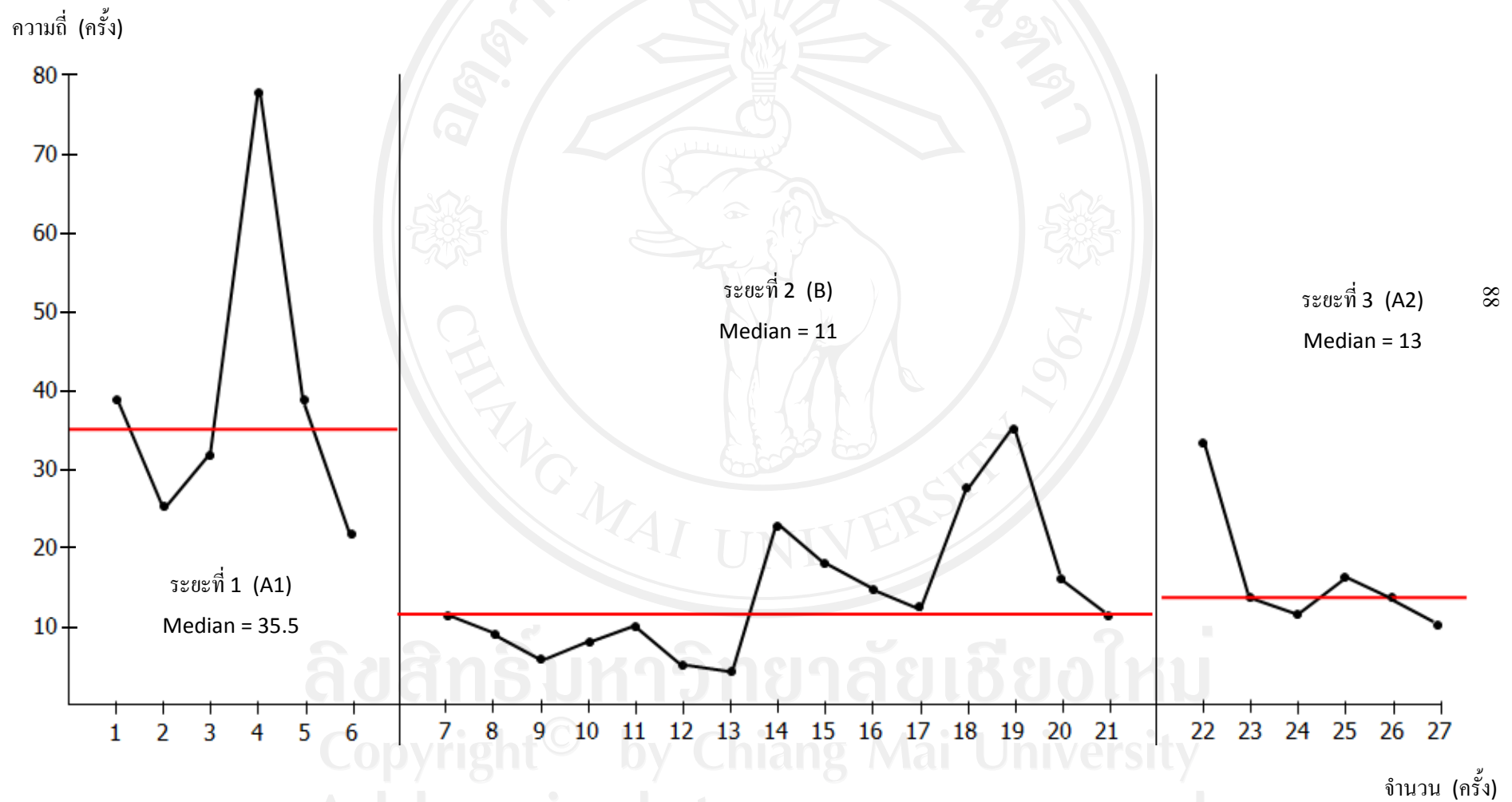
ระยะ	ครั้งที่	ความถี่ (จำนวนครั้ง)	เวลาเฉลี่ยต่อครั้ง (วินาที)
A1	1	39	2.5
	2	25	3.1
	3	32	2.8
	4	78	2.7
	5	39	3.7
	6	22	2.9
	N=6	Median =35.5	
B	7	11	2.0
	8	9	1.9
	9	6	1.5
	10	8	1.9
	11	10	1.7
	12	4	2.0
	13	3	2.0
	14	23	2.7
	15	18	1.8
	16	14	2.2

ตาราง 9 (ต่อ)

ระยะ	ครั้งที่	ความถี่ (จำนวนครั้ง)	เวลาเฉลี่ยต่อครั้ง (วินาที)
	17	12	2.0
	18	28	2.0
	19	35	1.8
	20	16	1.4
	21	11	1.4
	N = 15	Median = 11	
A2	22	33	2.0
	23	13	1.9
	24	11	1.3
	25	16	1.6
	26	13	1.5
	27	10	1.8
	N = 6	Median = 13	

จากตาราง 2 แสดงว่าในระยะที่ 1(A1) หรือระยะก่อนการทดลอง มีค่ามัธยฐานของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ เท่ากับ 35.5 ระยะที่ 2 (B) หรือระยะการทดลอง มีค่ามัธยฐานของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือในขณะที่ใช้ชุดกิจกรรมกระตุ้นระบบการรับรู้ความรู้สึกและการเคลื่อนไหว เท่ากับ 11 ระยะที่ 3(A2) หรือระยะถอดถอนการทดลอง มีค่ามัธยฐานของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ เท่ากับ 13

แผนสถิติ 1 ค่าความถี่ ค่ามัธยฐานของความถี่พฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ ในแต่ละระยะการทดลอง 3 ระยะ

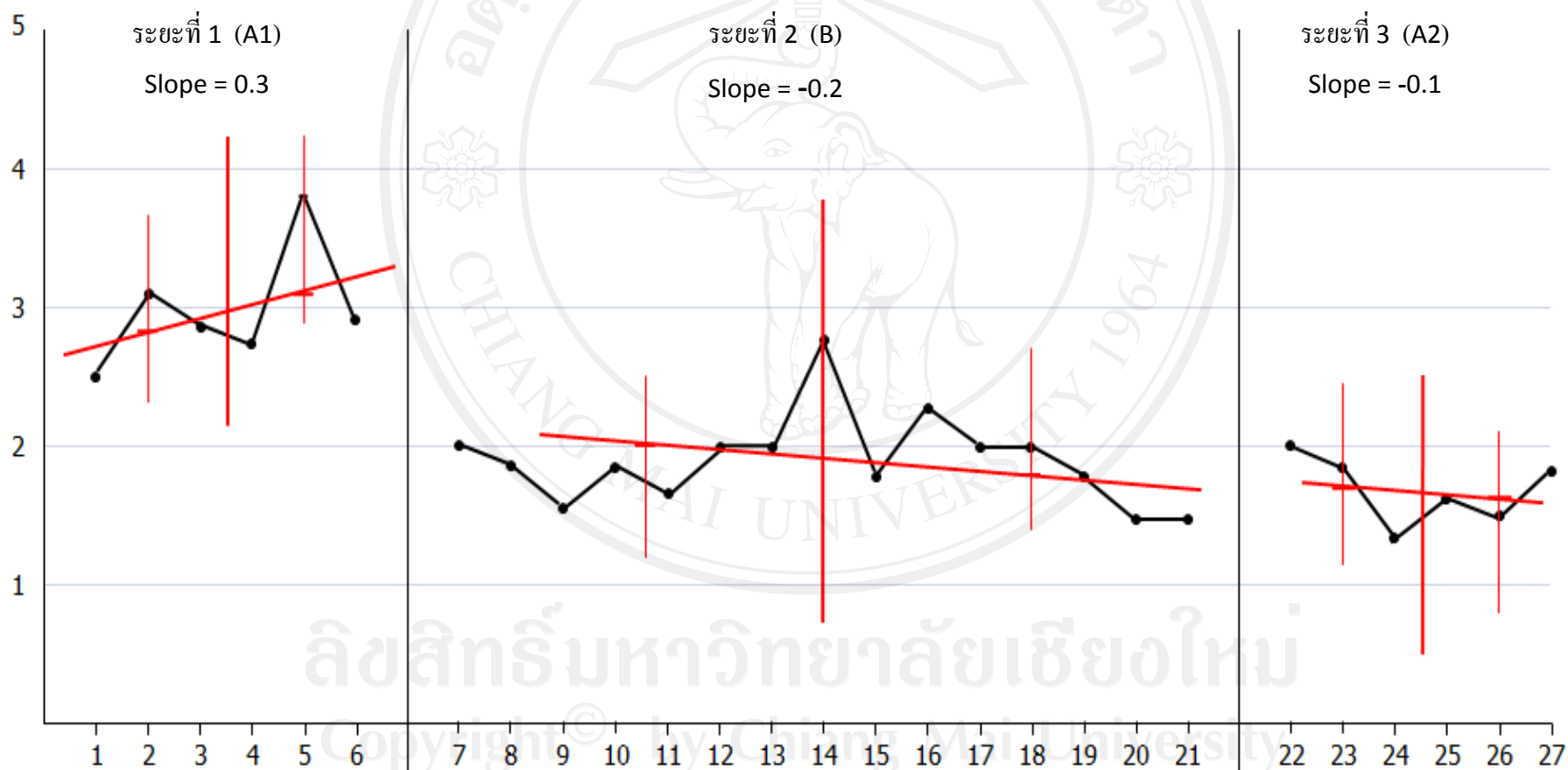


จากแผนสถิติ 1 แสดงว่าในระยะที่ 1(A1) หรือระยะก่อนการทดลอง มีค่ามัธยฐานของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ เท่ากับ 35.5 ระยะที่ 2 (B) หรือระยะการทดลอง มีค่ามัธยฐานของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือในขณะที่ใช้ชุดกิจกรรมกระตุ้นระบบการรับรู้สีและการเคลื่อนไหว เท่ากับ 11 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงระดับของค่ามัธยฐานระหว่างระยะที่ 1 (A1) กับระยะที่ 2 (B) มีค่าลดลงเท่ากับ 24.5

ส่วนในระยะที่ 3(A2) หรือระยะถอดถอนการทดลองมีค่ามัธยฐานของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ เท่ากับ 13 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะที่ 2 (B) เท่ากับ 2

แผนสถิติ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาเฉลี่ยของการเกิดพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ ในแต่ละระยะการทดลอง 3 ระยะ

เวลา (วินาที)



จากแผนสถิติ 2 แสดงให้เห็นว่า ระยะก่อนการใช้ชุดกิจกรรมกระตุ้นระบบการรับรู้ความรู้สึกและการเคลื่อนไหว มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากเส้นมีความชัน เท่ากับ 0.3 ในระยะการใช้ชุดกิจกรรม กระตุ้นระบบการรับรู้ความรู้สึกและการเคลื่อนไหว เพื่อลดพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากเส้นมีความชัน เท่ากับ -0.2 และระยะหลังการถอดถอนการใช้ชุดกิจกรรมกระตุ้นระบบการรับรู้ความรู้สึกและการเคลื่อนไหว พฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ มีแนวโน้มลดลงและคงที่ เนื่องจากเส้นมีความชัน เท่ากับ -0.1

ผู้ศึกษาได้สังเกตพฤติกรรมการการเล่นนิ้วมือของกรณีศึกษาในช่วงต่างๆ โดยได้แบ่งการรายงานออกเป็น ระยะที่ 1 (A1) เป็นระยะก่อนการทดลอง ระยะที่ 2 (B) ระยะการทดลอง และระยะที่ 3 (A2) ระยะถอดถอนการทดลอง ดังนี้

1. ระยะที่ 1 (A1) เป็นระยะก่อนการทดลอง ระหว่างเวลา 9.00-9.30 น.

การสังเกตครั้งที่ 1 วันที่ 4 สิงหาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือของกรณีศึกษา พบว่า ขณะที่ครูกำลังสอนหนังสือ กรณีศึกษาจะนั่งอยู่ด้านหลังห้อง ไม่นั่งเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ มีสีหน้าเรียบเฉย ไม่สนใจในสิ่งที่ครูกำลังสอน จากนั้นเดินไปหยิบกระเป๋านักเรียนของตนเองที่วางอยู่บนชั้นด้านหลังห้องออกมาเพื่อจะทานขนม และนม โดยกรณีศึกษาสามารถแกะขนมทานได้เองบางชนิด หากแกะขนมไม่ได้จะเดินนำไปให้ครูแกะให้ โดยจะเทขนมบนพื้นและหยิบทาน เมื่อทานขนมชนิดแรกเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะนำขนมชนิดต่อไปออกมาทานและจะนำขนมออกมาทานจนครบทุกชนิด โดยขนมแต่ละชนิดนั้นจะทานไม่หมด เช่นเดียวกับนม กรณีศึกษาดูดนมกล่องแรกเพียงเล็กน้อยและนำนมอีกกล่องมาดูด จากนั้นกรณีศึกษาจะเดินไปมาขณะที่ทานขนมและนม ร่วมกับแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือ รวมทั้งพฤติกรรมอื่น ๆ ด้วย ได้แก่ สะบัดมือ กระดิกเท้า เคาะแกว่งกับคางตนเอง บางครั้งแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือในรูปแบบของการหงายมือแล้วเคาะกับนม ขนมหิ้ว ในช่วงท้ายของการสังเกตพฤติกรรม กรณีศึกษานำแก้วพลาสติกที่วางอยู่บนโต๊ะครู ซึ่งภายในแก้วมีน้ำยางอยู่ กรณีศึกษาเทน้ำยางลงบนโต๊ะและเล่นน้ำยาง จากนั้นเทน้ำยางใส่มือแล้วเทสลับกันไปมาระหว่างมือทั้ง 2 ข้าง จากนั้นนำน้ำยางมาเล่นที่พื้น ครูจึงนำแก้วมาวางให้ กรณีศึกษาจึงนำน้ำยางเทใส่แก้วแล้วเทกลับใส่มือสลับไปมา รวมทั้งเทสลับระหว่างมือทั้ง 2 ข้างเช่นเดิม โดยพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือมีทั้งหมด 39 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2.5 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 2 วันที่ 6 สิงหาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

วันนี้ครูประจำชั้นไม่อยู่ ทางโรงเรียนได้จัดครูพี่เลี้ยงมาดูแลห้องเรียนของกรณีศึกษา แทน และมีครูประจำชั้นห้องข้างเคียงมาให้การบ้านแก่นักเรียนในห้อง กรณีศึกษายังคงนั่งอยู่ด้านหลังของห้องเรียน ไม่ยอมมานั่งเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ที่โต๊ะเหมือนเช่นเคย อยู่ในโลกของตัวเอง ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม โดยจะเดินไปมา กลาน หมุนตัว ขณะเดียวกันจะเล่นนิ้วมือ สะบัดมือ ตบมือและกระดิกเท้าไปด้วยสลับกันไปตลอดระยะเวลาในการสังเกตพฤติกรรม โดยมีสีหน้ายิ้มแย้ม มีความสุข หัวเราะอย่างไม่มีเหตุผล จนกระทั่งเวลาผ่านไป 10 นาที กรณีศึกษาเดินไปหาน้ำและปัสสาวะได้เอง แต่ไม่ได้ราดน้ำเพื่อทำความสะอาดส้วม จากนั้นกรณีศึกษาเดินไปมาหลังห้อง และแสดงพฤติกรรมหมุนตัวเองเช่นเดิม ซึ่งในวันนี้กรณีศึกษาจะหมุนตัวมากเป็นพิเศษ โดยหมุนตัวทั้งหมด 25 ครั้ง ในแต่ละครั้งจะหมุนประมาณ 8-10 รอบ สูงสุดนานถึง 21 รอบ จนกระทั่งเวลาผ่านไป 25 นาที กรณีศึกษาก็ได้อาเจียนออกมา ครูพี่เลี้ยงจึงเช็ดทำความสะอาดหลังจากอาเจียนแล้วยังหมุนตัวต่อไปอีกสักระยะ หลังจากนั้นนั่งก้มหน้าคิดฝัน ไม่เดินไปมาเหมือนเช่นเคย สำหรับพฤติกรรมเล่นนิ้วมือมีทั้งหมด 25 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 3.1 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 3 วันที่ 9 สิงหาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า ขณะที่ครูให้นักเรียนในชั้นห้อง ก-ฮ กรณีศึกษา ซึ่งกำลังนั่งอยู่หลังห้องคนเดียวได้ลุกเดินออกไปนอกห้อง ครูจึงถามว่า “จะออกไปไหน” กรณีศึกษาจึงกลับเข้ามาในห้อง และเดินไปที่โต๊ะครูนำแก้วพลาสติกมาเคาะเล่นที่คางของตัวเอง และเคาะที่พื้นห้องจำนวนทั้งหมด 145 ครั้ง ต่อมาเมื่อครูนำหนังสือมาให้เขียนตามเส้นประ โดยให้กรณีศึกษานอนเขียนบนพื้นและได้เก็บแก้วพลาสติกไปวางที่เดิม แต่กรณีศึกษาไม่ยอมเขียน กลับเอาดินสอมาเคาะที่คางแทน จากนั้นลุกขึ้นไปหยิบแก้วพลาสติก ที่วางอยู่บนโต๊ะครูมาเคาะเล่นที่คางเหมือนเดิม รวมทั้งเล่นนิ้วมือ กระดิกเท้า หมุนตัว สลับกันไปมา จนกระทั่งเวลาผ่านไป 10 นาทีครูจึงเดินกลับมาอีกครั้งพร้อมกับบอกให้กรณีศึกษาเขียนหนังสือตามเส้นประ พร้อมกับปรบมือและชมเชย เพื่อเป็นแรงเสริมให้กับกรณีศึกษา แต่กรณีศึกษานอนเขียนหนังสือได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และได้กดดินสอให้หัก จนครูต้องนำมาดินสอด้ามใหม่มาเปลี่ยนให้ พร้อมกับปรบมือและชมเชยตลอดเวลาที่กรณีศึกษานอนเขียนหนังสือ และหากกรณีศึกษาไม่ยอมเขียน ครูจะช่วยจับมือเขียน ซึ่งในขณะที่เขียนหนังสือด้วยมือขวานั้น มือซ้ายยังคงเล่นนิ้วมือตลอดเวลา เมื่อครูลุกไปกรณีศึกษาจึงไม่ยอมเขียนหนังสืออีกเลยและได้ถอดถุงเท้า จากนั้นลุกนั่งและเดินไปมาบริเวณหลังห้อง อีกทั้งยังแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือ เคาะแก้วพลาสติก

สลับก้นไปมาเช่นเดิมจนกระทั่งจบการบันทึกพฤติกรรม โดยวันนี้แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 32 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2.8 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 4 วันที่ 11 สิงหาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

วันนี้โรงเรียนได้จัดกิจกรรมงานวันแม่ที่ลานกิจกรรมด้านล่าง ไม่มีการเรียนการสอน ทำให้ภายในห้องเรียนของกรณีศึกษาไม่มีใครอยู่ ซึ่งวันนั้นฝนตกหนักมาก มารดาเกรงว่ากรณีศึกษาจะออกไปเล่นน้ำฝน จึงตัดสินใจอยู่กับกรณีศึกษาบนห้องเรียนแทน เมื่อเข้ามาในชั้นเรียนมารดาได้กางโต๊ะและนำหนังสือมาให้เขียนตัวเลขตามเส้นประ จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า วันนี้กรณีศึกษาแสดงสีหน้ามีความสุข อารมณ์ดี แต่ไม่ยอมเขียนตามคำสั่งและยังแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือและเคาะโต๊ะตลอดเวลา จนกระทั่งมารดาบอกว่า “เดี๋ยวแม่เอานมให้ทาน” กรณีศึกษาจึงยอมเขียน ซึ่งกรณีศึกษาสามารถเขียนตัวเลข 4-6 ตามเส้นประได้ ขณะที่ให้เขียนตามเส้นประนั้น กรณีศึกษาได้ลุกขึ้นยืนและนั่งสลับก้น แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือและส่งเสียงร้องออกมาพร้อมด้วย อีกทั้งมารดาต้องกระตุ้นให้เขียนตลอดเวลา จนกระทั่งมารดาต้องเดินไปเอาไม้บรรทัดมาช่วย กรณีศึกษาจึงจะเขียนต่อ แต่กรณีศึกษาเขียนได้เพียงเลข 7-9 เท่านั้น ซึ่งระหว่างที่เขียนหนังสือ กรณีศึกษาได้แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือด้วย มารดาจึงเปลี่ยนให้กรณีศึกษานับเลข 1-10 ตามแต่กรณีศึกษาไม่สามารถนับเลข 1-10 ตามได้ มารดาจึงจับมือกรณีศึกษาชี้ไปยังตัวเลขพร้อมกับนับเลขนั้น ๆ ตาม กรณีศึกษาสามารถท่องตามได้บ้าง ต่อมามารดาให้กรณีศึกษาเขียนเลข 0 แต่ไม่ยอมทำ มารดาจึงช่วยประคองมือเขียน กรณีศึกษาจึงยอมเขียนจนเสร็จ มารดาจึงบอกให้กรณีศึกษาปรบมือให้ตนเองและชม “เก่ง” จากนั้นมารดานำดินสอสีเขียวมาให้ระบายรูปใบไม้ แต่กรณีศึกษาระบายสีออกนอกกรอบและระบายไปจนทั่ว มารดาต้องชี้แนะให้ระบายให้ตรงกับรูปใบไม้ นั้น เมื่อระบายสีเสร็จแล้ว มารดาให้นำดินสอสีไปเก็บ กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้ จากนั้นกรณีศึกษาเดินไปยังหลังห้องเพื่อหยิบกระเป๋าของตนเองและเดินมานั่งที่เดิมเพื่อเปิดกระเป๋าหาขนมและนมทานแต่ไม่พบ อีกทั้งมารดาได้บอกกรณีศึกษาว่า “ไม่มีลูก เพราะทานข้าวเข้ามาแล้ว” และให้กรณีศึกษานำกระเป๋าไปเก็บที่เดิม ซึ่งกรณีศึกษาสามารถเข้าใจคำสั่งและนำกระเป๋าไปเก็บที่เดิมได้ จากนั้นมารดาให้กรณีศึกษาเขียนตัวเลขไทยตามเส้นประพร้อมกับบอกว่า “ถ้าเขียนเสร็จแล้วจะให้ทาน” แต่กรณีศึกษาไม่ยอมทำและยืมให้มารดา เมื่อมารดาเห็นว่ากรณีศึกษาไม่ยอมเขียนอีกต่อไปแล้ว จึงร้องเพลงประกอบท่าทางในเพลง “แปรงฟัน” ให้กรณีศึกษาดูและให้ทำท่าประกอบเพลงไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งกรณีศึกษาสามารถทำตามได้บ้าง ขณะเดียวกันจะหัวเราะไปด้วย หลังจากทำท่าประกอบเพลงเสร็จแล้ว กรณีศึกษาได้เข้ามาสวมกอดมารดาและยืมให้มารดา จากนั้นมารดาให้เขียนตามเส้นประอีกครั้ง โดยมารดาช่วย

ประกอบมือในการเขียน ขณะที่มือขวาเขียนหนังสืออยู่นั้น มือซ้ายนั้นจะเล่นนิ้วมือตลอดเวลา และหากไม่ได้เขียนหนังสือจะแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้ง 2 ข้างสลับกันไปมา จนกระทั่งมารดา ร้องเพลงภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง “อวัยวะ” ให้ฟังพร้อมกับจับที่อวัยวะของกรณีศึกษาไปด้วย ในรอบแรกกรณีศึกษาจะใช้มือหลักแขนของมารดาไม่ยอมให้ใช้อวัยวะ แต่ในรอบที่ 2 กรณีศึกษา ยอมให้มารดาที่ใช้อวัยวะของตนเอง หลังจากนั้นก็แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือเช่นเคย โดยวันนี้แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 78 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2.7 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 5 วันที่ 16 สิงหาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

วันนี้ที่โรงเรียนมีโครงการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม/ สมาธิ ปัญญา โดยสถาบันพลังจิตตานุภาพ แห่งที่ 23 วัดเม็งรายมหาราช วันที่ 16-17 สิงหาคม 2553 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบัณฑิตศึกษา โดยให้เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลและประถมเข้าร่วมในพิธีเปิด จึงไม่มีการเรียนการสอน สำหรับชั้นอนุบาลที่กรณีศึกษาอยู่นั้นจะเข้าร่วมกิจกรรมในวันที่ 17 สิงหาคม 2553 ดังนั้นครูจึงนำกรณีศึกษาแยกออกมาอยู่ในห้องเรียนตามลำพัง จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า กรณีศึกษานั่งอยู่ด้านหลังห้องเช่นเดิมและถอดถุงเท้า โดยจะเดินไปมานั่งและนอน อีกทั้งจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ สลับกันไป ซึ่งได้แก่ หมุนตัว กระดิกเท้า ตบมือ สะบัดมือ เล่นนิ้วมือ จนกระทั่งเพื่อนร่วมชั้นกลับเข้ามาในห้อง กรณีศึกษาไม่ได้สนใจ ยังคงแสดงพฤติกรรมเช่นเดิม แม้กระทั่งครูสั่งให้นักเรียนในห้องเข้าแถวเพื่อเดินลงไปยังชั้นล่าง กรณีศึกษายังคงไม่ได้สนใจ ยังคงอยู่ในโลกส่วนตัวเช่นเดิม อีกทั้งพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือนี้อาจเกิดขึ้นบ่อยครั้งในช่วง 5 นาทีสุดท้ายของการสังเกตพฤติกรรม เนื่องจากกรณีศึกษาจะไปนั่งข้าง ๆ โต๊ะสำหรับวางหนังสือเรียน พร้อมกับเล่นนิ้วมือในลักษณะเกาะนิ้วกับโต๊ะ โดยในแต่ละครั้งทำเป็นเวลานาน จนกระทั่งจบการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งในวันนี้แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 39 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 3.7 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 6 วันที่ 17 สิงหาคม 2553 สถานที่ ห้องประชุมโรงเรียน

วันนี้ชั้นอนุบาลมีการทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม/สมาธิ ปัญญาที่ห้องประชุมโรงเรียน มีนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1-3 เข้าร่วมในการทำกิจกรรม โดยครูจะจัดให้นั่งตามชั้นเรียน ซึ่งชั้นเรียนของกรณีศึกษานั้นนั่งติดหน้าต่างด้านขวา และกรณีศึกษานั่งเป็นคนสุดท้ายของแถว จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่าในวันนี้กรณีศึกษาสามารถนั่งร่วมกับเพื่อน ๆ ในแถวได้ แต่ไม่ได้สนใจฟังคำสั่งหรือคำพูดใด ๆ จากวิทยากรเลย เมื่อวิทยากรให้ทอบทสวดมนต์และกราบหลังจากที่ทอเสร็จ กรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่งได้เลย ยังคงนั่งอยู่เฉย ๆ แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือในบางครั้งและถอดถุงเท้า ต่อมาเมื่อวิทยากรบอกให้นักเรียนทั้งหมดหลับตา กรณีศึกษา

ไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ จนกระทั่งมีเจ้าหน้าที่ของสถาบันพลังจิตตานุภาพซึ่งไม่ทราบมาก่อนว่ากรณีศึกษาเป็นเด็กออทิสติกเข้ามาแนะนำและบอกให้นั่งสมาธิพร้อมกับหลับตา แต่กรณีศึกษาไม่ทำตาม อีกทั้งยังถอดป้ายชื่อของตัวเองมาเล่น โดยไม่สนใจคำพูดของเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด ต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่สั่งให้นักเรียนในห้องยืนตรง กรณีศึกษาสามารถลุกขึ้นยืนตามคำสั่งได้ แต่ไม่ได้ยืนอยู่กับที่เหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ กลับเดินออกนอกแถวไปยังด้านบนเวที จนกระทั่งครูพี่เลี้ยงเรียก กรณีศึกษาจึงเดินลงมาจากเวที แต่ต่อมาไม่นานก็กลับขึ้นไปบนเวทีอีกครั้ง โดยกรณีศึกษาจะเดินไปมา คลาน นั่งและนอนสลับกันไปบนเวที พร้อมกับเล่นนิ้วมือ ต่อมาผู้วิจัยเห็นว่ากรณีศึกษาอาจทำวัตถุสิ่งของบนเวทีเสียหาย จึงเรียกกรณีศึกษาให้ลงมาแล้วพากลับไปนั่งที่เดิม ซึ่งในขณะนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนได้นั่งอยู่บริเวณนั้นพอดี จึงเข้ามาแนะนำให้กรณีศึกษานั่งสมาธิแล้วหลับตา แต่กรณีศึกษาไม่ทำตามคำสั่ง กลับถอดป้ายชื่อออกมาเล่นเหมือนเดิม รวมทั้งเดินไปมา นอนและนั่งสลับกันไป จนกระทั่งวิทยากรให้นักเรียนลุกขึ้นยืนพร้อมกับเดินไปนั่งรวมตัวที่ด้านหลังห้องประชุม แต่กรณีศึกษาไม่ยอมเดินไปนั่งรวมกับเพื่อน ๆ โดยเดินไปยืนเกาะที่หน้าต่างแทน ซึ่งในวันนี้พบว่ากรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 22 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2.9 วินาทีต่อครั้ง

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะก่อนทดลองครั้งที่ 1-6

(วันที่ 4-17 สิงหาคม 2553)

กรณีศึกษาจะนั่งอยู่ด้านหลังห้องเรียนเป็นประจำ ไม่ยอมนั่งเรียนหนังสือร่วมกับเพื่อน ในชั้นมีพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ ร่วมกับพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น หมุนตัว กระดิกเท้า เป็นต้น นอกจากนี้ หากกรณีศึกษาสามารถหาวัตถุหรือสิ่งของที่อยู่ในห้องเรียนมาเล่น เด็กจะเล่นในลักษณะกระตุ้นตนเองหรือเล่นซ้ำไปซ้ำมา เช่น เทหนั่งยางใส่มือซ้าย ขวาสลับกันไปมา เอาแก้วพลาสติกมาเคาะกับร่างกาย เป็นต้น หรือหากเมื่อใดที่กรณีศึกษานั่งเขียนหนังสือหรืออยู่ใกล้ ๆ กับโต๊ะเรียน กรณีศึกษาจะเล่นนิ้วมือมากเป็นพิเศษ โดยจะเล่นนิ้วมือในลักษณะหงายมือแล้วเคาะนิ้วกับโต๊ะเรียน

2. ระยะที่ 2 (B) ระยะระหว่างการทดลอง ระหว่างเวลา 9.00-9.30 น.

ในระยะนี้ผู้ศึกษาได้ทำการทดลองทั้งหมด 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน รวมจำนวนการทดลองทั้งหมด 15 ครั้ง ในส่วนของแผนการสอนเฉพาะบุคคลมีทั้งหมด 10 แผน การสังเกตพฤติกรรมของกรณีศึกษาขณะทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนทั้งหมด 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน รวมทั้งหมด 15 วัน มีดังต่อไปนี้

การสังเกตครั้งที่ 1 วันที่ 23 สิงหาคม 2553 สถานที่ ห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง กิจกรรมขี่ม้าส่งเมืองและกิจกรรมตักปิงปอง

- กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง

ผู้ศึกษาเริ่มใช้กิจกรรมที่ 1 โดยเตรียมบัตรภาพอวัยวะตาและหูอย่างละ 3 ใบ วางบนโต๊ะ โดยให้กรณีศึกษาหยิบบัตรภาพที่วางอยู่บนโต๊ะตามคำสั่ง แล้วนำบัตรภาพนั้น ไปใส่ในถาดที่เตรียมไว้ อีกด้านหนึ่ง โดยกรณีศึกษาจะต้องลอดสิ่งกีดขวางทั้งหมด 4 อัน เมื่อเริ่มกิจกรรมนั้นกรณีศึกษามีสีหน้าเรียบเฉย ไม่ยิ้มแย้ม จากนั้นผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาสวัสดิ์ ผู้ศึกษาโดยให้พูดชื่อผู้ศึกษาด้วย กรณีศึกษาสามารถพูดชื่อผู้ศึกษาได้ถูกต้องและสามารถบอกชื่อตนเองได้ จากนั้นผู้ศึกษาบอกกับกรณีศึกษาว่าวันนี้จะเรียนเรื่องอวัยวะพร้อมกับให้กรณีศึกษาหยิบรูปอวัยวะตามคำสั่ง โดยครั้งแรกผู้ศึกษาให้หยิบบัตรตา กรณีศึกษาไม่สามารถหยิบตามคำสั่งได้ โดยจะหยิบบัตรภาพหูแทนและจะนำบัตรภาพหูไปใส่ในถาด แต่ผู้ศึกษายังไม่ให้ไป เนื่องจากยังหยิบไม่ถูกต้อง กรณีศึกษาจึงแสดงพฤติกรรมไม่พอใจและส่งเสียงคราง เมื่อผู้ศึกษาให้หยิบอีกครั้ง กรณีศึกษาไม่สามารถหยิบได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงชี้มาให้หยิบบัตรภาพตา แต่กรณีศึกษายังหยิบบัตรภาพหู จนกระทั่งผู้ศึกษาต้องจับมือกรณีศึกษามาหยิบจึงจะหยิบได้ จากนั้นผู้ศึกษาจับมือทั้ง 2 ข้างของกรณีศึกษาเพื่อให้กรณีศึกษาชื่ออวัยวะของตนเองพร้อมกับพูดคำว่า “ตา” ด้วย จากนั้นผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาลอดสิ่งกีดขวางทั้งหมด 4 อัน สลับสูง-ต่ำ ซึ่งวางอยู่บนพรมพร้อมกันให้ จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า กรณีศึกษาสามารถลอดผ่านเพียง 1 อัน หลังจากนั้นไม่ยอมทำ โดยจะนอนเล่นนิ้วมือตลอดเวลา ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นด้วยวาจาและจับลอดสิ่งกีดขวาง แต่กรณีศึกษาแสดงอาการขัดขืนและส่งเสียงร้องครางอีกครั้ง ผู้ศึกษาจึงเปลี่ยนวิธีโดยใช้ขนมเป็นตัวกระตุ้นกรณีศึกษาทำกิจกรรม เมื่อกรณีศึกษาเห็นขนมจึงสามารถลอดสิ่งกีดขวางจนครบ 4 อัน และสามารถนำบัตรภาพไปใส่ถาดได้ถูกต้อง ต่อมาในการหยิบบัตรภาพตาอีกครั้ง กรณีศึกษา ยังคงไม่สามารถหยิบได้ถูกต้อง เมื่อผู้ศึกษาบอกว่า “ไม่ใช่” กรณีศึกษาจะส่งเสียงร้องครางทันที ผู้ศึกษาจึงจับบัตรภาพตาให้จึงจะหยิบได้ถูกต้อง และเมื่อให้ชื่อกรณีศึกษาชื่ออวัยวะของตนเอง กรณีศึกษาไม่เข้าใจคำสั่งโดยแสดงการไหว้แทน ผู้ศึกษาจึงจับมือทั้ง 2 ข้างของกรณีศึกษา ไปชี้ที่อวัยวะตาให้ถูกต้อง เมื่อให้ทำซ้ำอีกครั้งกรณีศึกษาสามารถชื่ออวัยวะได้เอง จากนั้นเมื่อให้ลอดสิ่งกีดขวาง พบว่ากรณีศึกษาจะเดินข้ามสิ่งกีดขวางแทน ผู้ศึกษาจึงไปนำกลับมาตั้งจุดเริ่มต้นใหม่ กรณีศึกษาจึงแสดงอาการไม่พอใจและส่งเสียงร้องคราง ต่อมาเมื่อให้ลอดสิ่งกีดขวาง กรณีศึกษาสามารถทำได้เองพร้อมกับส่งเสียงครางไปด้วย แต่จะลอดเพียง 3 อันเท่านั้น จากนั้นแสดงอาการไม่พอใจและส่งเสียงครางอีกครั้ง ผู้ศึกษาจึงเอาขนมมาให้และจับกรณีศึกษา

ตลอดจึงจะสำเร็จ ต่อมาผู้ศึกษาให้หีบับตราภาพตาอีกครั้ง พบว่า ในครั้งนี้กรณีศึกษาสามารถหีบได้ถูกต้องและสามารถชื้อ้วยะตาได้เอง อีกทั้งสามารถถอดสิ่งกีดขวางได้เอง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” พร้อมกับปรบมือให้ ในครั้งถัดไปผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาหีบับตราภาพหู พบว่าสามารถหีบได้ และชื้อ้วยะตาได้ถูกต้องเมื่อให้ทำอีกครั้งหลังจากที่ผู้ศึกษาจับมือทั้ง 2 ข้างชื้อ้วยะหู อีกทั้งสามารถถอดสิ่งกีดขวางได้เองโดยผู้ศึกษากระตุ้นด้วยวาจาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งในการหีบับตราภาพหู ครั้งที่ 2 และ 3 ก็เช่นกันกรณีศึกษาสามารถทำได้เองโดยที่ผู้ศึกษากระตุ้นเพียงเล็กน้อย เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้ศึกษาได้ให้กรณีศึกษาเก็บบัตราภาพมาให้และนำถาดไปเก็บที่เดิม กรณีศึกษาก็สามารถทำตามคำสั่งได้ จากนั้นผู้ศึกษาจึงให้ขนมจำนวน 1 ชิ้นเป็นรางวัลแก่กรณีศึกษา สรุปได้ว่าในการทำกิจกรรมนี้กรณีศึกษาไม่สามารถหีบและชื้อ้วยะตาได้ถูกต้อง และต้องให้ผู้ศึกษากระตุ้นให้ทำกิจกรรมทุกครั้ง อีกทั้งยังต้องใช้ขนมเป็นตัวกระตุ้นในการทำกิจกรรมครั้งนี้ด้วย สำหรับกิจกรรมนี้พบว่ากรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 7 ครั้ง

- กิจกรรมจี้ม้าส่งเมือง

สำหรับกิจกรรมที่ 2 นี้ผู้ศึกษาได้เตรียมตุ๊กตาวางจำนวน 1 ตัว ตะกร้าสีแดง สีเหลือง สีเขียวและลูกบอลสีแดง สีเหลือง สีเขียวอย่างละ 4 ลูก เมื่อเริ่มกิจกรรมผู้ศึกษาสังเกตเห็นว่ากรณีศึกษาสีหน้าเรียบเฉย ไม่ยิ้มแย้ม ต่อมาผู้ศึกษาได้อธิบายกิจกรรมให้กรณีศึกษาฟัง โดยให้กรณีศึกษาหีบับบอลสีตามคำสั่งแล้วจี้ตุ๊กตาวางนำบอลสีไปใส่ในตะกร้าตามสีนั้น ๆ ให้ถูกต้อง จากนั้นจึงเริ่มทำกิจกรรมโดยผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาหีบับบอลสีตามคำสั่ง โดยรอบแรกให้หีบสีแดง กรณีศึกษาสามารถหีบได้ถูกต้อง แต่เมื่อผู้ศึกษาถามว่า “สีอะไร” กรณีศึกษาไม่ยอมตอบและเมื่อผู้ศึกษาพูดคำว่า “สี” กรณีศึกษากลับพูดว่าพูดคำว่า “เขียว” ผู้ศึกษาจึงบอกกรณีศึกษาพูดให้ถูกต้อง เมื่อพูดได้ถูกต้องแล้วจึงให้กรณีศึกษาจี้ตุ๊กตาวางพร้อมกับกระโดดเอาบอลสีนั้น ๆ ไปใส่ในตะกร้าตามสีให้ถูกต้อง แต่กรณีศึกษานิ่งเฉย ๆ ผู้ศึกษากระตุ้นด้วยวาจาหลายครั้งก็ไม่เป็นผลดังนั้นผู้ศึกษาจึงเข้าไปช่วยจับ กรณีศึกษาจึงสามารถพาตุ๊กตาวางพร้อมกับนำบอลสีแดงไปใส่ในตะกร้าสีแดงได้ถูกต้อง แต่ขณะที่กรณีศึกษาพาตุ๊กตาวางเคลื่อนไหวนั้น จะเอาบอลมาเคาะที่ร่างกายหรือเคาะกับตุ๊กตาวางไปด้วย ต่อมาในการหีบสีแดงครั้งที่ 2 พบว่ากรณีศึกษาสามารถหีบได้ถูกต้องเช่นเดิมแต่ไม่สามารถพูดชื่อสีได้ถูกต้อง โดยจะพูดสีเขียวทุกครั้งผู้ศึกษาจึงบอกให้พูดคำว่า “สีแดง” จากนั้นสามารถจี้ตุ๊กตาวางได้เองโดยไม่ต้องกระตุ้นพร้อมกับเอาบอลไปด้วย แต่ขณะที่ใกล้จะถึงจุดหมายปลายทางนั้นพบว่า กรณีศึกษาโยนตุ๊กตาวางทิ้งพร้อมกับนำบอลสีแดงมาใส่ในตะกร้าและขึ้นไปนั่งบนเวทีไม่ยอมทำกิจกรรมต่อ ผู้ศึกษาจึงไปพามาทำกิจกรรมต่อให้เสร็จ กรณีศึกษาจึงยอมมาแต่จะส่งเสียงครางไปด้วย ต่อมาในการหีบสีแดง

ครั้งสุดท้าย พบว่า กรณีศึกษาหีบได้ถูกต้องเช่นเคยแต่เมื่อให้พูด “สีแดง” กรณีศึกษาไม่ยอมพูดแต่จะตีและเตะผู้ศึกษา จากนั้นเมื่อให้นั่งตักตายเป็นสามารถทำได้เองและนำบอลสีแดงใส่ในตะกร้าได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงชมว่า “เก่งมาก” พร้อมกับปรบมือให้ ในครั้งต่อมาผู้ศึกษาให้หีบสีเขียวพบว่าสามารถหีบได้ถูกต้องแต่ไม่สามารถนำบอลไปใส่ในตะกร้าสีเขียว โดยจะใส่ในตะกร้าสีแดงแทน ขณะเดียวกันจะแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือขณะที่บอลอยู่ในมือไปด้วย ต่อมาเมื่อให้หีบบอลสีเขียวอีกครั้ง กรณีศึกษาหีบไม่ถูกต้องผู้ศึกษาจึงบอกให้หีบใหม่อีกครั้งจึงหีบได้ถูกต้อง และเมื่อให้นำบอลไปใส่ในตะกร้าสีเขียวกรณีศึกษาสามารถนำไปใส่ได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” ต่อมาในการหีบสีเขียวรอบสุดท้ายพบว่ากรณีศึกษาต้องหีบบอล 2 ครั้งอีกเช่นกันจึงจะหีบได้ถูกต้อง และเมื่อนำบอลสีเขียวไปใส่ในตะกร้า กรณีศึกษาใส่ตะกร้าไม่ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงจับมือทำ ในครั้งต่อมาผู้ศึกษาให้หีบสีเหลือง กรณีศึกษาไม่สามารถหีบสีเหลืองได้ ผู้ศึกษาต้องชี้ให้หีบตาม เมื่อนำบอลไปใส่ในตะกร้าจะเล่นนิ้วมือไปด้วยและเอาบอลมาเคาะที่คางตลอดเวลา โดยกรณีศึกษาสามารถนำบอลสีเหลืองใส่ตะกร้าได้ถูกต้องผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” ต่อมาในการหีบบอลสีเหลืองครั้งที่ 2 และ 3 ก็เช่นกันผู้ศึกษาต้องชี้หน้ากรณีศึกษาจึงจะหีบได้ และเมื่อนำบอลไปใส่ในตะกร้าสีเหลืองพบว่า กรณีศึกษาสามารถใส่ได้ถูกต้อง โดยขณะที่นำบอลไปใส่ตะกร้านั้นกรณีศึกษาจะส่งเสียงคล้ายกับร้องเพลงออกมา เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้วครูจึงชม “เก่ง” และสวมกอดกรณีศึกษา สรุปว่า กิจกรรมนี้กรณีศึกษาไม่ค่อยให้ความสนใจในการทำกิจกรรมเท่าที่ควร เห็นได้จากการ โยนตุ๊กตาทิ้ง ร้องส่งเสียงครางตลอดเวลา นอกจากนี้กรณีศึกษาสามารถหีบสีแดงได้ถูกต้องเพียงสีเขียว และสามารถจัดกลุ่มสีแดงและสีเหลืองได้ แต่ไม่สามารถบอกชื่อสีใดได้ถูกต้องเลย สำหรับกิจกรรมนี้พบว่า กรณีศึกษาเล่นนิ้วมือทั้งหมด 4 ครั้ง

- กิจกรรมดักโป่ง

สำหรับกิจกรรมที่ 3 นี้ ผู้ศึกษาเตรียมชิ้นงาน 2 ชิ้น ลูกโป่ง 20 ลูกและตะกร้า/ถาดสำหรับใส่ลูกโป่ง โดยให้กรณีศึกษาหีบชิ้น 2 ชิ้นดักโป่ง 2 ลูก ข้างละ 1 ลูก พร้อมกับเดินนำลูกโป่งไปใส่ในตะกร้าที่อยู่ห่างออกไป 5 เมตร จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ขณะที่ผู้ศึกษาบอกให้เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาจะแสดงพฤติกรรมไม่ยอมทำกิจกรรมและส่งเสียง “ฮือ” ตลอดเวลา ต่อมาเมื่อให้ดักลูกโป่งกรณีศึกษาไม่ทำตามคำสั่งโดยเอาชิ้นงานลูกโป่งที่อยู่ในตะกร้าไปมา ผู้ศึกษาจึงต้องจับมือทำกิจกรรม และเมื่อให้เดินนำลูกโป่งไปใส่ในถาดอีกด้านหนึ่งพบว่ากรณีศึกษาจำทำลูกโป่งหล่น ผู้ศึกษาจึงให้กลับมาเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง พร้อมกับบอกว่า “ถ้าทำหล่นจะให้เริ่มทำใหม่” กรณีศึกษาจึงสามารถนำลูกโป่งใส่ตะกร้า

โดยที่ไม่หล่นได้เองโดยที่ผู้ศึกษาต้องจับทำกิจกรรมในช่วงแรก จากนั้นจึงชม “เก่ง” ในรอบที่ 2 ทัศนศึกษาสามารถทำได้เอง และขณะที่เดินกลับมาจะเอาชิ้นมาเคาะกัน เมื่อถึงรอบที่ 3 ทัศนศึกษาไม่ยอมทำโดยวางชิ้นลงในตะกร้า เมื่อผู้ศึกษาบอกให้ทำก็ไม่ยอมทำ จึงจับมือทำกิจกรรมแต่ทัศนศึกษาแสดงอาการขัดขืน ไม่ยอมทำผู้ศึกษาจึงปล่อยมือและให้ทัศนศึกษาทำกิจกรรมเอง คราวนี้สามารถดักลูกปิงปองและนำไปใส่ในตะกร้าได้ ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” พร้อมกับปรบมือให้ ในรอบต่อ ๆ มา ทัศนศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองโดยที่ไม่ต้องกระตุ้น ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” แต่ในบางครั้งจะดักลูกปิงปองเพียง 1 ลูก ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นให้หยิบ 2 ลูก และในบางครั้งถ้าทัศนศึกษาทำลูกปิงปองหล่นทั้ง 2 ลูก ผู้ศึกษาจะให้ทัศนศึกษากลับมายังจุดเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง เมื่อทำกิจกรรมเสร็จผู้ศึกษาชม “เก่งมาก” พร้อมกับสวมกอดทัศนศึกษาและให้ทัศนศึกษาปรบมือให้ตนเองด้วย สรุปได้ว่า ในช่วงแรกของการกิจกรรมนี้ ทัศนศึกษายังไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม แต่ต่อมาสามารถทำได้เอง โดยในกิจกรรมนี้พบว่าทัศนศึกษาไม่แสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 1 พบว่า ทัศนศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 11 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 2 วันที่ 25 สิงหาคม 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมปีนบันได กิจกรรมเล่นเป่าโดว์ และกิจกรรมสืบลูกแก้ว

- กิจกรรมปีนบันได

วันนี้ผู้ศึกษาพาทัศนศึกษามาทำกิจกรรมด้านล่างที่อาคารเอนกประสงค์ โดยผู้ศึกษาให้ทัศนศึกษาหยิบไม้หนีบในถาดทีละ 1 ตัว แล้วปีนขึ้นบันได นำไม้หนีบไปหนีบอีกด้านหนึ่ง ขณะที่อธิบายกิจกรรมให้ฟัง ทัศนศึกษามีสีหน้าเรียบเฉย แต่แสดงความกระตือรือร้นอยากทำกิจกรรมเพราะเมื่ออธิบายเสร็จทัศนศึกษาสามารถลงมือทำกิจกรรมทันที เมื่อเริ่มทำกิจกรรม จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ในรอบแรกนั้นทัศนศึกษายังไม่ค่อยเข้าใจคำสั่งโดยหยิบไม้หนีบไปหนีบบันไดแทน ผู้ศึกษาจึงต้องนำไม้หนีบไปใส่ในกระเป๋าสื่อของทัศนศึกษา พร้อมกับกระตุ้นให้ปีนขึ้นไปและช่วยขาขึ้นเพื่อปีนบันได เมื่อทำได้ ผู้ศึกษาชม “เก่ง” พร้อมทั้งปรบมือให้ แต่จากกลับสามารถปีนขึ้นได้เองแต่ไม่ยอมปีนลงมา โดยจะนั่งอยู่ด้านบนจนผู้ศึกษาต้องช่วยดึงลงมา ในรอบต่อมากทัศนศึกษาแสดงสีหน้ายิ้มแย้มขณะทำกิจกรรม โดยทัศนศึกษาสามารถปีนขึ้นบันไดได้เอง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” แต่เมื่อปีนไปถึงด้านบนสุดแล้วจะไม่ยอมปีนลงไปอีกด้าน โดยจะนั่งอยู่ด้านบนพร้อมกับส่งเสียงครางและเคาะที่ปลายเสาบันได

ผู้ศึกษาต้องจับลงมา และขากลับเช่นกันกรณีศึกษาสามารถปีนขึ้นบันไดได้เองแต่เมื่อถึงปลายบันไดแล้วจะไม่ยอมปีนลง จะแสดงพฤติกรรมเช่นเดิม โดยในรอบต่อ ๆ มาก็เช่นกัน และเมื่อทำกิจกรรมเสร็จผู้ศึกษาชม “เก่งมาก” พร้อมกับสวมกอดกรณีศึกษา สรุปได้ว่า ในการทำกิจกรรมนี้กรณีศึกษาสามารถหยิบไม้หนีบพร้อมกับปีนขึ้นบันไดได้เอง แต่จะไม่ยอมปีนบันไดลงมา โดยจะนั่งเล่นอยู่ด้านบนสุดของบันไดพร้อมกับเคาะที่ปลายบันได ตบมือหรือเล่นนิ้วมือ โดยกิจกรรมนี้กรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 9 ครั้ง

- กิจกรรมเล่นแป้งโดว์

หลังจากที่ทำกิจกรรมปีนบันไดเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาจึงพากรณีศึกษากลับขึ้นมายังห้องประชุมเพื่อทำกิจกรรมต่อ โดยวันนี้ผู้ศึกษาเตรียมแป้งโดว์สีเขียวจำนวน 1 กระปุก ถาด และโต๊ะญี่ปุ่นไว้ให้กรณีศึกษาได้ทำกิจกรรม จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อผู้ศึกษาบอกให้หยิบแป้งโดว์ของจากกระปุก กรณีศึกษาไม่เข้าใจคำสั่งโดยหยิบกระปุกนำมาเขย่าแทน ผู้ศึกษาจึงช่วยนำแป้งโดว์ออกจากกระปุก จากนั้นจึงบอกให้กรณีศึกษาดึงแป้งโดว์ออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ จนหมดก้อน กรณีศึกษาสามารถทำได้เอง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” ต่อมาผู้ศึกษาได้นำก้อนมาให้แก่กรณีศึกษาและบอกให้เขาค้อนทุบแป้งโดว์เหล่านั้นให้แบนทีละชิ้น ซึ่งผู้ศึกษาต้องกระตุ้น บางครั้งกรณีศึกษาจึงจะสามารถทำได้ ขณะเดียวกันเวลาทุบกรณีศึกษาจะส่งเสียงครางไปด้วย เมื่อทุบแป้งโดว์ให้แบนครบทุกชิ้นแล้ว ผู้ศึกษาจึงบอกให้กรณีศึกษานำแป้งโดว์แต่ละชิ้นมาคลึงให้เป็นเส้นต่อ แต่กรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาจึงจับมือทำ 1 ครั้ง ในครั้งต่อมากรณีศึกษาสามารถทำได้แต่ต้องกระตุ้นให้ทำเพราะกรณีศึกษาจะไม่มองที่แป้งโดว์ แต่จะมองไปด้านอื่น ๆ แทนอีกทั้งขณะที่ทำกิจกรรมจะส่งเสียงครางไปด้วย เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้ศึกษาชม “เก่ง” สรุปว่า กิจกรรมนี้กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้ เมื่อถูกกระตุ้นหรือจับทำในครั้งแรก อีกทั้งกิจกรรมนี้กรณีศึกษาไม่ลุกออกจากที่และไม่แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือเลย

- กิจกรรมคืบลูกแก้ว

ผู้ศึกษาเตรียมโต๊ะ เก้าอี้ ตะกร้า ที่คืบน้ำแข็งจำนวน 2 อันและลูกแก้วจำนวน

20 ลูก ขณะที่ผู้ศึกษากำลังอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมให้ฟังโดยให้กรณีศึกษาใช้ที่คืบน้ำแข็ง 2 อันคืบลูกแก้วทีละ 1 ลูก แล้วเดินนำลูกแก้วไปใส่ในตะกร้าที่อยู่ห่างออกไป 5 เมตรอีกด้านหนึ่ง กรณีศึกษาจะส่งเสียงครางตลอดเวลาไม่ยอมฟังคำอธิบาย เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมผู้ศึกษาสังเกตได้ว่า รอบแรกกรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ โดยจะใช้มือเขี่ยลูกแก้วไปมา เมื่อผู้ศึกษาจับมือทำ กรณีศึกษาต่อต้านไม่ยอมใช้มือจับที่คืบน้ำแข็งและส่งเสียงครางออกมา ผู้ศึกษาต้องจับทำอีกครั้งจึงจะยอมทำตาม แต่ขณะที่เดินไปจะส่งเสียงครางไปด้วย ในรอบที่ 2-4 กรณีศึกษาสามารถ

คืบได้เองพร้อมกับส่งเสียงครางไปด้วย ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” ขณะที่ขากลับกรณีศึกษาจะเอาที่คืบน้ำแข็งมาเคาะกัน จนกระทั่งในรอบที่ 5 กรณีศึกษาไม่ยอมทำต่อโดยการวางที่คืบน้ำแข็ง ผู้ศึกษาจึงกระตุ้นพร้อมทั้งจับมือทำงานสามารถทำได้เอง รอบต่อมากรณีศึกษาจะคืบลูกแก้วทีละ 2-3 ลูก ผู้ศึกษาต้องบอกให้คืบเพียงลูกเดียวกรณีศึกษาจึงส่งเสียงครางทันทีแต่ยังสามารถทำตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” ในรอบที่ 7-8 กรณีศึกษาสามารถคืบได้เองในรอบที่ 9 ขณะที่กรณีศึกษากำลังคืบลูกแก้วจำนวน 3 ลูก ผู้ศึกษาได้บอกให้คืบทีละลูก กรณีศึกษาไม่ยอมทำตาม ขณะที่กำลังเดินอยู่กรณีศึกษาทำลูกแก้วหล่น ผู้ศึกษาจึงให้มาเริ่มใหม่แต่กรณีศึกษาไม่ยอมทำพร้อมกับส่งเสียงคราง อีกทั้งยังใช้มือปิดลูกแก้วที่อยู่ในถาดตกพื้น จึงบอกให้กรณีศึกษาไปเก็บลูกแก้วที่หล่น กรณีศึกษาจึงร้องไห้ไวยวายและเดินไปเก็บลูกแก้วมาได้จนครบจำนวน จากนั้นกรณีศึกษาได้เทลูกแก้วที่อยู่ในมือสลับไปมาไม่ยอมนำมาใส่ถาดเหมือนเดิม ผู้ศึกษาจึงต้องจับมือทำ เมื่อผู้ศึกษาบอกให้เริ่มทำใหม่อีกครั้ง กรณีศึกษาแสดงอาการร้องไห้จนแงออกมาขณะที่ทำกิจกรรม จนกระทั่งรอบสุดท้ายขณะที่กรณีศึกษา กำลังเดินอยู่ได้ทำลูกแก้วตก ผู้ศึกษาจึงให้ไปเก็บ แต่กรณีศึกษาได้โยนที่คืบน้ำแข็งทั้ง 2 อันทิ้ง และไม่ยอมทำกิจกรรมอีกต่อไป สรุปได้ว่า ช่วงแรกและช่วงท้ายของการทำกิจกรรมนี้กรณีศึกษาไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม โดยจะแสดงท่าทางขัดขืนและส่งเสียงครางตลอดเวลา รวมทั้งแสดงพฤติกรรมโดยการปิดลูกแก้วในถาดทิ้งและโยนที่คืบน้ำแข็ง แต่ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 2 พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 9 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.9 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 3 วันที่ 27 สิงหาคม 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมไถนา กิจกรรมเรือบก (ทำนัง) และกิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

- กิจกรรมไถนา

ผู้ศึกษาเตรียมกระดานสำหรับเสียบหมุดและหมุดทั้งหมด 25 ตัว โดยมีทั้งหมด

5 สีได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีเขียว สีน้ำเงินและสีส้ม โดยผู้ศึกษานั่งห้อยขาทั้ง 2 ข้าง แล้วให้กรณีศึกษาเอาขาทั้ง 2 ข้างพาดที่ขาของผู้ศึกษาและมือทั้ง 2 ข้างยันพื้นในลักษณะทำไถนา แล้วใช้มือข้างใดข้างหนึ่งหยิบหมุดที่วางอยู่ในถาดนำไปปักในกระดานให้ครบ 25 อัน ขณะที่มืออีกข้างหนึ่งยันพื้น จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อเริ่มทำกิจกรรมผู้ศึกษาจับขาทั้ง 2 ข้างของกรณีศึกษาขึ้นพาดบนขา กรณีศึกษาจะส่งเสียงร้องครางทันที จากนั้นเมื่อบอกให้นำหมุดมาปักในกระดาน กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้ โดยใช้มือข้างหนึ่งหยิบหมุด ขณะที่มือ

อีกข้างหนึ่งยันพื้น และจะสลับเปลี่ยนมือไปมาขณะทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนี้กรณีศึกษาสามารถเรียงสีแดงเป็นแถวเดียวกันได้ ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” จากนั้นกรณีศึกษาหยิบสีเขียว สีส้ม สีน้ำเงิน และสีเหลืองมาปักในกระดานจนครบ แต่สีดังกล่าวไม่เรียงเป็นแถวเหมือนสีแดง อีกทั้งขณะทำกิจกรรมจะหยุดทำเป็นพัก ๆ และจะดันตัวเองขึ้นมา เมื่อผู้ศึกษาบอกให้ทำกิจกรรมต่อ กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้แต่จะส่งเสียงครางเป็นภาษา Jargon ขณะทำกิจกรรมไปด้วย เมื่อปักหมุดครบจำนวนแล้ว ผู้ศึกษาบอกให้กรณีศึกษาเก็บหมุดใส่ตะกร้า โดยทำเป็นตัวอย่างให้ดู 1 ครั้ง ต่อมากรณีศึกษาสามารถทำได้เองจนจบกิจกรรม ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง เก่งมาก” โดยกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

- กิจกรรมเรือบก (ทำนั่ง)

ผู้ศึกษาพากรณีศึกษาลงมาทำกิจกรรมที่อาคารเอนกประสงค์ และได้เตรียมเชือก 1 เส้น ตะกร้า 2 ใบ Scooter Board และตัวต่อ Lego ที่มีสีต่าง ๆ ได้แก่ สีแดง สีเหลือง และสีเขียว โดยเชือกจะถูกขึงไว้ทั้ง 2 ข้างให้หย่อนเล็กน้อย ต่อมาผู้ศึกษาบอกให้กรณีศึกษาหยิบ Lego ที่ละตัวแล้วนั่งบน scooter board ในท่าคุกเข่าใช้มือทั้ง 2 ข้างดันพื้นและผลักไปด้านหลังเพื่อให้ scooter board เคลื่อนที่ไปด้านหน้า แล้วนำ Lego ไปต่อ ขณะที่ขากลับให้ใช้มือทั้ง 2 ข้างสาวเชือกที่เพื่อให้ scooter board เคลื่อนที่กลับมายังจุดเดิม จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ขณะที่ผู้ศึกษากำลังอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรม กรณีศึกษาจะส่งเสียงครางออกมา เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรม กรณีศึกษาไม่เข้าใจคำสั่งผู้ศึกษาจึงต้องช่วยเหลือเล็กน้อย กล่าวคือ กรณีศึกษาไม่สามารถหยิบ Lego แล้วไปนั่งบน Scooter Board ได้เองผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือ ขณะเดียวกันจะส่งเสียงครางไปด้วย เมื่อนั่งบน Scooter Board เรียบร้อยแล้ว กรณีศึกษาสามารถผลัก Scooter Board ให้เคลื่อนที่ได้เอง และเมื่อให้นำ Lego ไปต่อให้ตรงตามสี กรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ โดยจะเอา Lego ไปวางในอากาศแทน ผู้ศึกษาจึงต้องช่วยเหลือโดยการจับมือทำ เมื่อต่อสำเร็จจึงชม “เก่งมาก” ต่อมาในขากลับเมื่อผู้ศึกษาบอกให้สาวเชือกกลับ กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” อีกครั้ง ในรอบที่ 2 พบว่า กรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้บ้าง ผู้ศึกษาช่วยเหลือเล็กน้อยขณะที่กรณีศึกษาต่อ Lego เท่านั้น ในรอบต่อ ๆ มา กรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้เอง ผู้ศึกษาเพียงชี้แนะโดยการบอกเล็กน้อย เช่น “น้อง.....หยิบ Lego” “ต่อ Lego” “สาวกลับมา” เป็นต้น โดยขณะที่กำลังทำกิจกรรมกรณีศึกษาจะส่งเสียงครางตลอดเวลา รวมทั้งจะเล่นนิ้วมือด้วย ช่วงท้ายของการทำกิจกรรมเช่นกัน กรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้เอง ผู้ศึกษากระตุ้นเพียงบอกให้สาวเชือกกลับมาเท่านั้น ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” สรุปได้ว่า กิจกรรมนี้ ผู้ศึกษาช่วยเหลือเพียงครั้งแรกของการทำกิจกรรม ต่อมากรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้เอง

โดยที่ผู้ศึกษากระตุ้นบอกให้สาวเชือกกลับมาเท่านั้น เพราะกรณีศึกษาจะไม่ยอมสาวเชือกกลับมา แต่จะใช้มือเข็น Scooter Board เช่นเดียวกับขาไป ซึ่งกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ จำนวน 6 ครั้ง

- กิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

ผู้ศึกษาเตรียมตะกร้า โต๊ะ พรมและลูกบอลจำนวน 10 ลูก ซึ่งประกอบด้วยสัมผัสต่าง ๆ ได้แก่ ผิวเรียบ กระดาษทราย ไหมพรม สก๊อตไบรท์และลูกเทนนิส โดยผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาขึ้นบนพรมที่กำหนดให้หยิบบอลจำนวน 2 ลูกที่มีผิวสัมผัสเหมือนกันแล้วโยนบอลทั้ง 2 ลูกพร้อม ๆ กันใส่ตะกร้าที่ห่างออกไป 1 เมตร หากไม่สามารถโยนบอลลงตะกร้าพร้อมกันทั้ง 2 ลูกได้ จะต้องเริ่มทำใหม่อีกครั้ง จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ก่อนเริ่มทำกิจกรรมผู้ศึกษาได้อธิบายถึงขั้นตอนการทำกิจกรรมให้กรณีศึกษาฟัง แต่กรณีศึกษาแสดงสีหน้าเฉย ไม่ยิ้มแย้มพร้อมกับส่งเสียงคราง จากนั้นเมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาสามารถหยิบลูกบอลที่มีผิวสัมผัสเดียวกันลูกต้อง แต่ยังโยนบอลโดยจะเอาบอลทั้ง 2 ลูกมาเคาะกัน ผู้ศึกษาจึงต้องนับ 1 2 3 เป็นจังหวะให้จึงจะโยนได้ ขณะเดียวกันผู้ศึกษายืนอยู่ด้านหลังของกรณีศึกษาแล้วจับที่บริเวณไหล่ของกรณีศึกษาเพื่อไม่ให้เดินออกจากพรม ครั้งต่อมาเช่นกัน กรณีศึกษาสามารถหยิบบอลได้ลูกต้อง แต่เมื่อโยนบอลแล้ว ปรากฏว่าบอลไม่ลงตะกร้า ผู้ศึกษาจึงให้ไปเก็บแล้วกลับมาทำกิจกรรมใหม่ แต่กรณีศึกษาไม่ยอมเก็บลูกบอลโดยวิ่งไปที่หน้าต่าง เมื่อผู้ศึกษาเดินไปนำตัวกลับมา กรณีศึกษาทิ้งตัวลงนอน ร้องไห้และโยนบอลทั้งอีกครั้งรวมทั้งผลักผู้ศึกษาด้วย ผู้ศึกษาจึงให้ไปเก็บลูกบอลแล้วมาทำกิจกรรมต่อ ขณะเดียวกันแปดพีได้ออกมาที่ห้องประชุมวิ่งไปมา และจะมาทำกิจกรรมแทนกรณีศึกษาจึงบอกให้กลับเข้าห้องเรียน เมื่อให้กรณีศึกษาทำกิจกรรมอีกครั้ง กรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมต่อได้พร้อมกับส่งเสียงเป็นภาษา Jargon ไปด้วย โดยก่อนโยนลูกบอลทุกครั้งผู้ศึกษาต้องนับ 1 2 3 เป็นจังหวะก่อนแล้วค่อยให้กรณีศึกษาโยนบอล ซึ่งกรณีศึกษาสามารถโยนบอลได้จนหมดโดยใช้เวลาเพียง 2.15 นาที ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเอาบอลมาให้กรณีศึกษาโยนอีก 10 ลูกเช่นเดิม คราวนี้กรณีศึกษาสามารถจับคู่บอลที่เหมือนกันได้ลูกต้องทั้งหมดเช่นกัน และเมื่อให้โยนบอลผู้ศึกษาจะอยู่ด้านหลังและนับ 1 2 3 เป็นจังหวะให้ ถ้ากรณีศึกษาโยนบอลไม่ลงตะกร้า จะให้ไปเก็บมาแล้วทำกิจกรรมใหม่อีกครั้ง กรณีศึกษาจะแสดงความไม่พอใจโดยส่งเสียงครางออกมาทันทีขณะที่เดินไปเก็บบอล อีกทั้งเมื่อหยิบบอลแล้วจะเอาบอลมาเคาะคางหรือเอียงบอล แต่ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย สรุปว่ากิจกรรมนี้กรณีศึกษาสามารถจับคู่บอลที่มีผิวสัมผัสเหมือนกันได้ทั้งหมด แต่ในขณะที่โยนบอลผู้ศึกษาต้องช่วยนับ 1 2 3 เป็นจังหวะให้และจับที่ไหล่ของกรณีศึกษาเป็นบางครั้งเพื่อไม่ให้เดินออกจากพรม

หากโยนบอลไม่ลงแล้วให้ไปเก็บ จะแสดงความไม่พอใจโดยการส่งเสียงครางหรือร้องให้ออกมา
อีกทั้งยังแสดงพฤติกรรมโดยการ โยนบอลทิ้งและผลักผู้ศึกษาด้วย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 3 พบว่า กรณีศึกษา
มีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 6 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.5 วินาทีต่อครั้ง

**การสังเกตครั้งที่ 4 วันที่ 30 สิงหาคม 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และห้อง
ประชุมโรงเรียน**

ได้แก่ กิจกรรมเรือบก (ท่านอนคว่ำ) กิจกรรมกลิ้งตัวรับลูกบอล และกิจกรรมตักลูก
ปิงปอง

- กิจกรรมเรือบก (ท่านอนคว่ำ)

ผู้ศึกษาพากรณีศึกษาลงมาทำกิจกรรมที่อาคารเอนกประสงค์ โดยเตรียมเชือก

1 เส้น ตะกร้า 1 ใบ ScooterBoard และรูปทรง 3 แบบจำนวน 15 อัน ได้แก่ วงกลม สี่เหลี่ยมและ
สามเหลี่ยม โดยเชือกจะถูกขึงไว้ทั้ง 2 ข้างให้หย่อนเล็กน้อย ผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาหยิบรูปทรง
ต่าง ๆ ตามต้องการครั้งละ 1 อัน แล้วให้กรณีศึกษานอนคว่ำบน Scooter Board โดยใช้มือ
ทั้ง 2 ข้างดัน scooter board ให้เคลื่อนที่ไปด้านหน้า พร้อมกับนำรูปทรงไปเสียบหลักให้ตรงกัน
ส่วนขากลับให้ดึงเชือกกลับมา จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรม กรณีศึกษา
มีสีหน้าเรียบเฉยพร้อมกับส่งเสียงครางออกมา ในรอบแรกนั้นกรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่ง
ได้ โดยกรณีศึกษาจะนั่งบน Scooter Board ผู้ศึกษาจึงช่วยเหลือโดยการจับขาทั้ง 2 ข้างเพื่อให้
กรณีศึกษาอยู่ในท่านอนคว่ำ จากนั้นกรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมต่อได้เอง โดยใช้ท่อนแขน
ทั้ง 2 ข้างช่วยในการเคลื่อนที่ อีกทั้งสามารถนำรูปทรงไปเสียบหลักได้ถูกต้อง แต่ในขากลับ
ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลืออีกเช่นกันเพราะกรณีศึกษาจะนั่งแทนการนอนคว่ำ ในรอบต่อ ๆ มาพบว่า
กรณีศึกษายังไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ โดยผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือเช่นเดียวกับครั้งแรกโดยการจับ
ให้อยู่ในท่านอนคว่ำ แต่กรณีศึกษาสามารถนำรูปทรงไปเสียบได้ถูกต้อง ส่วนขากลับนั้น
กรณีศึกษาจะนั่งบน scooter board แล้วดึงเชือกกลับมาแทน ผู้ศึกษาจึงต้องกระตุ้น จนกระทั่ง
ในช่วงท้ายของการทำกิจกรรมกรณีศึกษาสามารถอยู่ในท่านอนคว่ำแล้วสาวเชือกกลับมาได้เอง
ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย สรุปได้ว่า กิจกรรมนี้กรณีศึกษาสามารถ
หยิบรูปทรงไปเสียบหลักได้ตรงกันทั้งหมด แต่ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือโดยการจับกรณีศึกษาอยู่ใน
ท่านอนคว่ำเป็นบางครั้งเพราะกรณีศึกษาจะทำกิจกรรมในท่านั่ง

- กิจกรรมกลิ้งตัวรับลูกบอล

ผู้ศึกษาได้เตรียมพรม ตะกร้า 2 อันและลูกบอลจำนวน 10 ลูก ซึ่งประกอบด้วย

ผิวสัมผัสต่าง ๆ ได้แก่ ผิวเรียบ กระดาษทราย ไหมพรม สก็อตไบรท์และลูกเทนนิส โดยผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาหยิบลูกบอลที่มีผิวสัมผัสชนิดเดียวกันจำนวน 2 ลูก แล้วนอนหงายบนพรมพร้อมกับกลิ้งตัวไปยังอีกด้านหนึ่ง เพื่อนำบอลใส่ในตะกร้า จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ก่อนทำกิจกรรมผู้ศึกษาได้อธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมให้กรณีศึกษาฟัง ซึ่งกรณีศึกษาได้แสดงสีหน้าเรียบเฉยเมื่อเริ่มทำกิจกรรม รอบแรกกรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือโดยการจับมือกรณีศึกษาหยิบลูกบอลที่มีผิวสัมผัสเดียวกัน จากนั้นต้องกระตุ้นโดยบอกว่า “กลิ้งตัว กลิ้ง กลิ้ง” และช่วยจับกรณีศึกษาให้กลิ้งตัว เพราะกรณีศึกษาจะไม่ยอมกลิ้งตัวบนพรมอย่างต่อเนื่อง โดยจะกลิ้งตัวไป 1 รอบแล้วนั่งคุกเข่าหรือลูกนั่ง บางครั้งกลิ้งตัว 1 รอบแล้วนอนคว่ำเอาบอลมาเคาะกันหรือเคาะบอล ในรอบที่ 2 กรณียังไม่สามารถหยิบบอลที่มีผิวสัมผัสเดียวกันได้ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือโดยการชี้นำ เมื่อให้กลิ้งตัวต้องช่วยเหลือตลอด ขณะเดียวกันกรณีศึกษาจะเอาบอลมาเคาะพื้น จนบอลกลิ้งออกไปไกล ผู้ศึกษาจึงบอกให้เก็บ กรณีศึกษาไม่พอใจจึงส่งเสียงครางออกมาทันทีและตีผู้ศึกษา แต่ยังสามารถเดินไปเก็บลูกบอลมาให้ตะกร้าได้รอบต่อ ๆ มา พบว่ากรณีศึกษายังคงต้องให้ผู้ศึกษาช่วยเหลือขณะกลิ้งตัวเช่นเดิมและจะเอาบอลมาเคาะพื้นหรือเอาบอลมาเคาะกันรวมทั้งเล่นนิ้วมือนิ้วด้วย แต่สามารถหยิบลูกบอลผิวสัมผัสเดียวกันได้ถูกต้องจนครบทั้งหมด สรุปได้ว่า กรณีศึกษาไม่สามารถทำกิจกรรมนี้ได้ทั้งหมด ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือเป็นส่วนใหญ่โดยเฉพาะการกลิ้งตัวบนพรม ขณะที่สามารถจับลูกบอลที่มีผิวสัมผัสได้ในช่วงท้ายของกิจกรรม โดยกิจกรรมนี้แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 7 ครั้ง

- กิจกรรมตักลูกปิงปอง

ผู้ศึกษาได้ปรับกิจกรรมโดยเพิ่มระยะทางจากเดิม 5 เมตรเป็น 10 เมตร

จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาจะแสดงอาการงอแงไม่ยอมทำกิจกรรม แต่สามารถทำกิจกรรมต่อไปได้ ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” ขณะที่กำลังเดินกรณีศึกษาทำลูกปิงปองหล่นผู้ศึกษาจึงให้ไปเก็บแล้วกลับไปเริ่มใหม่อีกครั้ง กรณีศึกษาแสดงความไม่พอใจโดยการส่งเสียงคราง เมื่อกลับมาทำกิจกรรมอีกครั้งกรณีศึกษาสามารถเดินนำลูกปิงปองไปใส่ในตะกร้าได้ ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” แต่ในฉากกลับกรณีศึกษาจะเอาช้อนมาเคาะกับมือในรอบต่อมารกรณีศึกษาทำลูกปิงปองหล่นตั้งแต่จุดเริ่มต้นหลายครั้ง ผู้ศึกษาจึงให้เก็บเหมือนเดิมแต่กรณีศึกษาไม่ยอมเก็บ วางช้อนและไปนั่งข้างเวทีและส่งเสียงคราง ผู้ศึกษาจึงไปนำตัวมาแต่กรณีศึกษาทำท่าขัดขืนไม่ยอมมาและส่งเสียงครางตลอดเวลา อีกทั้งยังใช้มือปิดตะกร้าอีกด้วย

เมื่อกลับมาทำกิจกรรมต่อ ขณะเดินกรณศึกษาถูกลูกปิงปองที่วางอยู่บนชั้นทิ้งและเดินหนีไปที่หน้าต่าง ผู้ศึกษาจึงบอกให้เดินกลับมาและเก็บลูกปิงปองด้วย กรณศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้ เมื่อกลับมาทำกิจกรรมต่ออีกครั้ง กรณศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้พร้อมกับส่งเสียงเป็นภาษา Jargon ขณะที่ทำกิจกรรมไปด้วย ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง เก่งมาก” พร้อมกับปรบมือให้ ในรอบต่อ ๆ มากรณศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้เอง และไม่แสดงอาการไม่พอใจเมื่อให้ไปเก็บลูกปิงปองที่ทำหล่น ขณะที่ทำกิจกรรมจะยิ้มแย้มและหัวเราะผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” และปรบมือให้ โดยกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 4 พบว่า กรณศึกษา มีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 8 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.9 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 5 วันที่ 1 กันยายน 2553 สถานที่ ห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง กิจกรรมขี่ม้าส่งเมืองและกิจกรรมคืบลูกแก้ว
- กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง

กิจกรรมในวันนี้เป็นกิจกรรมเดิมที่กรณศึกษาเคยทำมาแล้วครั้งหนึ่ง เพียงแต่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมให้ง่ายขึ้นกว่าเดิม โดยผู้ศึกษาจะถือบัตรภาพตาและหูอย่างละ 1 ใบและให้กรณศึกษาหยิบบัตรภาพตาและหูสลับกันตามคำสั่ง ขณะที่ผู้ศึกษาอธิบายกิจกรรมให้ฟังกรณศึกษามีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส อารมณ์ดี จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อผู้ศึกษาให้หยิบบัตรภาพตา กรณศึกษาสามารถหยิบบัตรภาพอวัยวะตาได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” แต่เมื่อให้ลอดสิ่งกีดขวางต้องกระตุ้นตลอดเวลาเพราะกรณศึกษาจะเอาบัตรภาพมาเคาะเล่น ขณะทำกิจกรรม ต่อมาเมื่อให้หยิบบัตรภาพหู กรณศึกษาไม่ยอมหยิบพร้อมกับทำท่าจะลุกขึ้นและส่งเสียงคราง “ฮือ” รวมทั้งแสดงพฤติกรรมกระตุ้นตนเองโดยการใช้นิ้วทั้ง 2 ข้างเคาะที่ขาของตนเองและของผู้ศึกษา เมื่อผู้ศึกษาเอาไม้บรรทัดมาควบคุมพฤติกรรมจึงยอมทำกิจกรรม รวมทั้งสามารถหยิบและชี้อวัยวะได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาชม “เก่ง” ขณะที่ลอดสิ่งกีดขวางจะต้องให้กระตุ้นทุกครั้งเพราะจะเอาบัตรภาพอวัยวะมาเคาะกับพื้น หรือเฉยไปมาเหมือนเดิม ในรอบต่อ ๆ มาเช่นกันขณะที่ผู้ศึกษาให้หยิบบัตรภาพตามคำสั่งกรณศึกษาไม่ยอมทำแต่จะแสดงพฤติกรรมกระตุ้นตนเองโดยการเล่นนิ้วมือ เคาะขารวมทั้งส่งเสียงคราง “ฮือ” ตลอดเวลา อีกทั้งเมื่อให้ชี้อวัยวะไม่สามารถชี้ได้ถูกต้อง บางครั้งแสดงการไหว้แทน นอกจากนี้ยังพบว่า ขณะที่ให้หยิบบัตรภาพกรณศึกษาพยายามจะถอดถุงเท้าเมื่อถูกห้ามจะร้องโวยวาย งอแง เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้ศึกษาจะชม “เก่ง” พร้อมกับสวมกอดกรณศึกษาและให้กรณศึกษาปรบมือให้ตัวเองด้วย สรุปว่า

ในการทำกิจกรรมนี้ กรณีศึกษาให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมมากกว่าครั้งที่ผ่านๆ มา และเข้าใจคำสั่งมากขึ้น ซึ่งผู้ศึกษาได้มีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้ง่ายขึ้นกว่าเดิมเนื่องจากครั้งที่ผ่านๆ มากรณีศึกษาไม่สามารถหยิบบัตรภาพได้ถูกต้องเลย ดังนั้นในการทำกิจกรรมครั้งนี้กรณีศึกษาสามารถหยิบบัตรภาพตาและหูได้บางครั้ง แต่ไม่สามารถชื้อว๊วะตามคำสั่งได้ อีกทั้งในช่วงแรกของการทำกิจกรรมผู้ศึกษาต้องใช้ไม้บรรทัดช่วยในการควบคุมพฤติกรรม โดยกิจกรรมนี้แสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 5 ครั้ง

- กิจกรรมชี้ม้าส่งเมือง

จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า วันนี้กรณีศึกษาไม่ยอมทำกิจกรรมโดยจะส่งเสียงคราง “ฮือ” เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมโดยให้หยิบสีแดง กรณีศึกษาสามารถหยิบและนำไปใส่ในตะกร้าได้ถูกต้อง แต่ขณะที่ชี้ตุ๊กตาข้างต้องกระดุนตลอดเวลาและเมื่อเอาบอลใส่ตะกร้าเรียบร้อยแล้ว กรณีศึกษาจะเดินไปนั่งข้างเวที ไม่ยอมกลับมายังจุดเดิม ผู้ศึกษาจึงต้องพากลับมาในรอบถัดมาก็เช่นกัน กรณีศึกษาสามารถหยิบสีแดงและนำไปใส่ได้ถูกต้อง แต่ในรอบที่ 3 นั้นกรณีศึกษาไม่ยอมทำและตีผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจึงบอกให้ตั้งใจทำกรณีศึกษาจึงยอมทำกิจกรรมต่อ แต่เมื่อให้ชี้ตุ๊กตาข้างกรณีศึกษาได้โยนตุ๊กตาข้างและถูกบอลทิ้ง ผู้ศึกษาจึงบอกให้เก็บ กรณีศึกษาจึงส่งเสียงครางทันทีพร้อมกับเดินไปเก็บตามคำสั่ง ต่อมาผู้ศึกษาให้หยิบสีเหลืองกรณีศึกษาไม่สามารถหยิบได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงชี้หน้าให้หยิบ อีกทั้งเมื่อให้นำไปใส่ในตะกร้าสีเหลืองก็ไม่สามารถใส่ได้ถูกต้องเช่นกัน และเมื่อให้ชี้ตุ๊กตาข้างกลับมายังจุดเดิมกรณีศึกษาไม่ยอมชี้ โดยเตะตุ๊กตาแทนรวมทั้งจะตีผู้ศึกษาจึงจับมือทั้ง 2 ข้างไว้พร้อมกับบอกว่า “ห้ามตี” ต่อมาในการหยิบบอลสีเหลืองครั้งที่ 2 และ 3 รวมทั้งหยิบสีเขียวก็เช่นกัน กรณีศึกษาจะแสดงอาการไม่ยอมทำและจะส่งเสียงคราง รวมทั้งจะโยนบอลและตุ๊กตาทิ้ง บางครั้งร้องไห้แงเสียงดังแสดงความไม่พอใจ อีกทั้งขณะที่ชี้ตุ๊กตาข้างจะเอาบอลมาเคาะที่คาง สิริระรวมทั้งเล่นนิ้วมืออีกด้วย สรุปว่า กรณีศึกษาแสดงอาการไม่ยอมทำกิจกรรมนี้ตั้งแต่แรกเริ่ม โดยจะส่งเสียงคราง “ฮือ” ตลอดเวลา และเมื่อให้ทำกิจกรรมสามารถหยิบและจัดกลุ่มสีแดงได้เพียงสีเขียวเท่านั้น อีกทั้งยังแสดงพฤติกรรมไม่ฟังประสงค์โดยการโยนหรือเตะตุ๊กตาข้างและตีผู้ศึกษา รวมทั้งแสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือขณะทำกิจกรรมจำนวน 5 ครั้ง

- กิจกรรมตีบลูกแก้ว

วันนี้ผู้ศึกษาเพิ่มระยะทางการเดินตีบลูกแก้วจากเดิม 5 เมตรเป็น 10 เมตร และจากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า กรณีศึกษามีสีหน้าเรียบเฉย เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมจะไม่ยอมทำ

เมื่อผู้ศึกษากระตุ้นและจับมือทำกิจกรรมจะแสดงการจัดขึ้นและเขี่ยลูกแก้วไปมา แต่ต่อมาภายหลังจึงยอมทำและสามารถทำกิจกรรมได้เอง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” และให้กรณีศึกษาทำกิจกรรมต่อให้เสร็จ รอบที่ 2 กรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรม ได้เองแต่จะเดินเขย่งเท้า ในรอบที่ 3 กรณีศึกษาไม่ยอมทำโดยจะนอนลงกับพื้นเมื่อผู้ศึกษาดึงตัวขึ้นจะขัดขึ้น ไม่ยอมผู้ศึกษาจึงบอกให้ตั้งใจและชมว่า “เก่ง” จึงยอมทำกิจกรรมต่อ รอบที่ 4 กรณีศึกษาเก็บลูกแก้วเพียงข้างเดียวผู้ศึกษาจึงบอกให้เก็บอีกข้าง แต่กรณีศึกษากลับวางที่คิบน้าแข็งทิ้งและปิดลูกแก้วที่อยู่ในตะกร้าตักพื้น แล้วเดินหนีไป ผู้ศึกษาจึงบอกให้เดินกลับมาและเก็บลูกแก้วใส่ตะกร้าให้เรียบร้อยแต่กรณีศึกษาไม่ยอมเก็บ ผู้ศึกษาจึงจับมือทำ และบอกให้กรณีศึกษาเก็บลูกแก้วจนหมดแล้วทำกิจกรรมต่อให้เสร็จ ซึ่งกรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมต่อได้จนเสร็จโดยไม่แสดงพฤติกรรมต่อต้านแต่อย่างใด อีกทั้งเมื่อผู้ศึกษาให้เก็บลูกแก้วมาไว้ยังจุดเดิมกรณีศึกษายังได้แสดงสีหน้ายิ้มแย้ม และหัวเราะออกมาด้วย สรุปได้ว่า ในการทำกิจกรรมนี้ช่วงแรกกรณีศึกษาจะแสดงอาการจัดขึ้นไม่ยอมทำ อีกทั้งยังแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์โดยการปิดลูกแก้วและทิ้งที่คิบน้าแข็ง แต่ต่อมาภายหลังสามารถทำกิจกรรมได้จนเสร็จและแสดงสีหน้ายิ้มแย้ม หัวเราะอีกด้วย ซึ่งในกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือสำหรับเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือนี้อะยะทดลองครั้งที่ 5 พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 10 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.7 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 6 วันที่ 1 กันยายน 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และห้องประชุม โรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมปีนบันได กิจกรรมเล่นเป็งโดว์ และกิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

- กิจกรรมปีนบันได

กิจกรรมนี้มีขั้นตอนและวิธีการเหมือนเดิม โดยในวันนี้มีนักเรียนออทิสติก และดาวัน ชิน โครมซึ่งไม่ยอมเข้าเรียนมานั่งคู่ด้วย จากการสังเกตพฤติกรรมสรุปได้ว่า กรณีศึกษาสามารถเข้าใจคำสั่งมากขึ้น โดยขณะที่ให้เริ่มทำกิจกรรม กรณีศึกษาสามารถหยิบไม้หนีบพร้อม กับเดินไปปีนขึ้นบันไดได้ทันทีและไม่ได้เอาไม้หนีบมาหนีบบันไดเหมือนครั้งที่ผ่านมา ขณะที่ปีนขึ้นบันไดในช่วงแรกกรณีศึกษาจะปล่อยไม้หนีบทิ้ง ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นโดยการถามว่า “เอาไม้หนีบใส่ตรงไหน” กรณีศึกษาจึงสามารถทำตามได้ ต่อมาในรอบอื่น ๆ สามารถเข้าใจและปฏิบัติได้เอง ขณะที่ปีนขึ้นไปทุกครั้ง กรณีศึกษายังนั่งค้างอยู่ด้านบนเป็นเวลานานพร้อมกับแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือนี้อยู่รวมทั้งเกาะที่บริเวณปลายบันไดทุกครั้ง เนื่องจากเมื่อเกาะแล้วจะทำให้เกิดเสียงเกิดเสียง ผู้ศึกษาจึงต้องกระตุ้นด้วยวาจาและจับมือเพื่อให้ปีนลงมาทุกครั้ง บางครั้ง

เมื่อผู้ศึกษาขึ้นมือไปจับ กรณีศึกษาจะเอามือหลบไปอยู่ด้านหลังไม่ยอมให้จับ ซึ่งในวันนี้สามารถหยิบไม้หนีบไปหนีบได้จำนวน 8 ตัว โดยแสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือขณะทำกิจกรรมจำนวน 4 ครั้ง

- กิจกรรมเล่นแป้งโดว์

กิจกรรมในวันนี้ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้แตกต่างจากกิจกรรมที่ผ่านมา โดยให้กรณีศึกษาใช้ไม้nardแป้งโดว์ จากนั้นให้ใช้มีดพลาสติกตัดแบ่งออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ และนำแป้งโดว์ที่ตัดออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ มาปั้นเป็นวงกลม จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อเริ่มทำกิจกรรมผู้ศึกษาบอกให้กรณีศึกษาหยิบแป้งโดว์ที่อยู่ในกระปุกออกมา ซึ่งกรณีศึกษาสามารถหยิบแป้งโดว์ออกจากกระปุกได้เองโดยไม่ต้องช่วยเหลือเหมือนครั้งที่ผ่านมา แต่จะดึงแป้งโดว์ออกมาเป็นชิ้นเล็ก ๆ จนหมด ขณะเดียวกันแสดงสีหน้ายิ้มแย้มด้วย จากนั้นผู้ศึกษาจึงนำแป้งโดว์นั้นมารวมกันเป็นก้อน พร้อมกับบอกให้กรณีศึกษาใช้ไม้nardคลึงแป้งโดว์ให้แบน แต่กรณีศึกษาไม่เข้าใจคำสั่งโดยนำไม้มาทิ่มที่แป้งโดว์แทน ผู้ศึกษาจึงช่วยจับมือทำ จากนั้นกรณีศึกษาสามารถคลึงแป้งโดว์ได้บ้าง ขณะเดียวกันส่งเสียงร้องเป็นจังหวะไปด้วย เมื่อคลึงแป้งโดว์จนแบนแล้ว ขณะที่ผู้ศึกษากำลังจะเอามือมาหัดตัดเป็นชิ้น ๆ กรณีศึกษาได้ขยับแป้งโดว์เล่น ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาคลึงแป้งโดว์ใหม่อีกครั้ง โดยครั้งนี้ผู้ศึกษายังคงต้องช่วยเหลือเหมือนเดิม จากนั้นจึงนำมิดมาให้พร้อมบอกให้กรณีศึกษาให้ใช้มีดตัดแป้งโดว์ออกเป็นชิ้น ๆ โดยผู้ศึกษาจับมือทำในครั้งแรก ต่อมากรณีศึกษาสามารถทำได้บ้างโดยผู้ศึกษาจะช่วยเหลือเล็กน้อย ขณะที่ทำกิจกรรมกรณีศึกษาได้ส่งเสียง “นิ นิ นิ” เป็นจังหวะไปด้วย เมื่อทำเสร็จแล้วผู้ศึกษาให้กรณีศึกษานำแป้งโดว์ที่หั่นเป็นชิ้นมาปั้นเป็นวงกลม แต่กรณีศึกษาไม่เข้าใจจึงเอาแป้งโดว์เหล่านั้นมาขยี้รวมกันเป็นก้อน ผู้ศึกษาจึงต้องดึงแป้งโดว์ออกมาเป็นชิ้น ๆ ให้กรณีศึกษาปั้นเป็นวงกลม แต่กรณีศึกษาสามารถทำได้เพียงปั้นเป็นก้อน ๆ ได้ 2 ชิ้นเท่านั้นแต่ไม่เป็นวงกลมผู้ศึกษาต้องช่วยจับมือทำเป็นส่วนใหญ่ จากนั้นจึงให้กรณีศึกษาเก็บแป้งโดว์ใส่กระปุก กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” ซึ่งในกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

- กิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

กิจกรรมนี้ผู้ศึกษายังคงใช้ขั้นตอนและวิธีการเหมือนเดิม จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้ทันที โดยสามารถจับคู่บอลผิวสัมผัสเดียวกันได้ถูกต้อง และสามารถโยนบอลลงตะกร้าพร้อมกันเพียงครั้งเดียวถึง 3 รอบ แต่ในรอบที่ 4 กรณีศึกษาไม่สามารถโยนบอลลงตะกร้าพร้อมกันทั้ง 2 ลูก โดยโยนบอลทั้งหมด 4 ครั้งยังไม่ลงตะกร้าพร้อมกัน ผู้ศึกษาจึงให้ไปเก็บแล้วนำมาโยนใหม่ กรณีศึกษาไม่ยอมทำพร้อม

กับเดินไปยังหน้าต่างและส่งเสียงร้องครางออกมา ผู้ศึกษาจึงพามาเก็บแต่กรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมโดยการจะเตะลูกบอล ผู้ศึกษาจึงบอกให้เก็บบอล กรณีศึกษาจึงยอมทำตาม เมื่อกลับมาทำกิจกรรมต่อ กรณีศึกษาสามารถโยนบอลลงตะกร้าได้พร้อมกันทั้ง 2 ลูกโดยโยนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อโยนครบแล้วผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาโยนบอล 1 ชุด ซึ่งกรณีศึกษาสามารถทำได้และไม่แสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมา เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาปรบมือให้ตนเองและสวมกอดกรณีศึกษา ซึ่งในกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 6 พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 4 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 7 วันที่ 6 กันยายน 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมไถนา กิจกรรมเรือบก (ทำน้ำ) และกิจกรรมตักลูกโป่งปอง

- กิจกรรมไถนา

ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนวิธีการและขั้นตอนในการทำกิจกรรม กล่าวคือ ผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาเอาขาทั้ง 2 ข้างพาดบนเวทีสูงประมาณ 50 เซนติเมตร แล้วใช้มือข้างใดข้างหนึ่งปักหมุดสีต่าง ๆ เรียงให้เป็นแถวเดียวกัน ขณะที่มืออีกข้างหนึ่งยันพื้น จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า กรณีศึกษาสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้แต่ยังไม่ถูกต้องทั้งหมด กล่าวคือ การจัดกลุ่มสีแดง สีส้ม และสีเหลืองสามารถทำได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” แต่การจัดกลุ่มสีเขียวและสีน้ำเงินยังทำไม่ได้ไม่ถูกต้อง ผู้ศึกษาต้องคอยช่วยเหลือ ขณะเดียวกันผู้ศึกษาต้องช่วยจับขาทั้ง 2 ข้างไว้เนื่องจากกรณีศึกษาจะเอาขาออกจากเวที อีกทั้งระหว่างทำกิจกรรมจะส่งเสียงเป็นภาษา Jargon ตลอดการทำกิจกรรม โดยแสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือขณะทำกิจกรรมเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

- กิจกรรมเรือบก (ทำน้ำ)

ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมโดยให้กรณีศึกษาหยิบ Lego ครั้งละ 1 ตัวตามคำสั่ง แล้วนำไปต่อให้ตรงกับสีเดียวกัน ได้แก่ สีแดง สีเหลือง และสีเขียว จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ขณะเริ่มทำกิจกรรมในรอบแรก กรณีศึกษาส่งเสียงครางงอ เมื่อผู้ศึกษาบอกให้หยิบสีแดง กรณีศึกษายังไม่เข้าใจคำสั่งจึงช่วยเหลือโดยการชี้หน้า จากนั้นเมื่อให้ผลัก Scooter Board เคลื่อนที่ไปข้างหน้ากรณีศึกษาสามารถทำได้เอง อีกทั้งสามารถต่อ Lego สีเดียวกันได้ถูกต้อง แต่จากกลับผู้ศึกษาต้องกระตุ้นให้กรณีศึกษาสาวเชือก เพราะกรณีศึกษาจะไถ Scooter Board เช่นเดียวกับขาไป รอบต่อ ๆ มาเช่นกัน กรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้บ้าง กล่าวคือสามารถหยิบ Lego ตามคำสั่งได้บ้าง ผู้ศึกษาคอยช่วยเหลือเล็กน้อย และสามารถต่อ Lego

สี่เดียวกันได้ถูกต้องทั้งหมด ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” และปรบมือให้ เมื่อให้ Scooter Board ไปและสาวเชือกกลับสามารถทำได้เอง ผู้ศึกษาบอกเพียงให้สาวเชือกกลับเท่านั้น และขณะทำกิจกรรมจะเล่นนิ้วมือบ้าง เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้ศึกษาชม “เก่ง” และสวมกอดกรณีศึกษาเพื่อให้รางวัล โดยแสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือขณะทำกิจกรรมจำนวน 2 ครั้ง

- กิจกรรมตักลูกปิงปอง

ผู้ศึกษาปรับกิจกรรมโดยให้กรณีศึกษาตักลูกปิงปองเดินข้ามสิ่งกีดขวาง 1 อัน พร้อมกับนำลูกปิงปองไปใส่ในตะกร้าที่อยู่ห่างออกไป 5 เมตร จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาจะต่อต้าน ไม่ยอมทำและเมื่อผู้ศึกษาไปนำตัวมาจะขัดขึ้นและส่งเสียงร้องคราง เมื่อให้กลับมาทำกิจกรรมต่อผู้ศึกษาต้องช่วยจับมือทำกรณีศึกษาจึงยอมทำตาม และขณะที่ให้กรณีศึกษาเดินข้ามสิ่งกีดขวาง ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นจึงสามารถทำได้ ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” ในรอบต่อ ๆ มาสามารถทำกิจกรรมได้บ้าง กล่าวคือ กรณีศึกษาทำลูกปิงปองหล่นเป็นบางครั้ง อีกทั้งผู้ศึกษาต้องคอยกระตุ้นเพื่อให้เดินข้ามสิ่งกีดขวางและขณะเดินกลับจะเกาะซ้อน รวมทั้งเดินเข่งเท้าในบางครั้งอีกด้วย ในช่วงท้ายของการทำกิจกรรม กรณีศึกษาสามารถทำได้ด้วยตนเอง ผู้ศึกษาเพียงชี้นำเท่านั้น ซึ่งในกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 7 พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 3 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 8 วันที่ 8 กันยายน 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และห้องประชุม โรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมเรือบก (ท่านอนคว่ำ) กิจกรรมกลิ้งตัวรับลูกบอล และกิจกรรมตีลูกแก้ว

- กิจกรรมเรือบก (ท่านอนคว่ำ)

ผู้ศึกษาได้ปรับกิจกรรมให้ยากขึ้นโดยหีบรูปทรงที่ต่างกันจำนวน 2 อันแล้วให้กรณีศึกษาหีบรูปทรงตามคำสั่ง ได้แก่ วงกลม สี่เหลี่ยมและสามเหลี่ยม จากการสังเกตพฤติกรรมสรุปได้ว่า เมื่อเริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษามีสีหน้ายิ้มแย้ม บางครั้งหัวเราะขณะทำกิจกรรม แต่จะแสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือมากกว่าครั้งอื่น ๆ เมื่อให้หีบรูปทรงตามคำสั่ง สามารถหีบได้ถูกต้องเฉพาะวงกลมเท่านั้น แต่เมื่อให้นำรูปทรงต่าง ๆ ไปเสียบให้ตรงหลัก กรณีศึกษาสามารถเสียบได้ถูกต้องทั้งหมด อีกทั้งเมื่อให้นอนคว่ำบน Scooter Board แล้วใช้มือดันตัวไปด้านหลัง กรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่งได้โดยจะนั่งทำกิจกรรม ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือเป็นส่วนใหญ่ เมื่ออยู่ในท่านอนคว่ำแล้วกรณีศึกษาจะใช้ท่อนแขนในการเคลื่อนที่ทำให้สามารถเล่นนิ้วมือได้

ส่วนจากลับผู้ศึกษาให้บนคว่ำบน Scooter Board พร้อมกับสาวเชือก กรณีศึกษาจะนั่งทำกิจกรรม เช่นกัน แสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือขณะทำกิจกรรมมากถึง 23 ครั้ง

- กิจกรรมกลิ้งตัวรับลูกบอล

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการและขั้นตอนเดิมเช่นเดียวกับครั้งที่ผ่านมา เนื่องจากกรณีศึกษา

ยังไม่สามารถหยิบบอลที่มีผิวสัมผัสเดียวกันได้ถูกต้องและไม่สามารถกลิ้งตัวบนพรมได้เอง

จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า ขณะเริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาจะต่อต้าน ไม่ยอมทำ ส่งเสียง

ร้องครางเป็นพัก ๆ และเอาบอลมาเคาะพื้น ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นให้ทำจึงจะยอมทำ แต่ยังไม่สามารถ

ทำตามคำสั่งได้ถูกต้องทั้งหมด กล่าวคือ การหยิบลูกบอลที่มีผิวสัมผัสเดียวกันกรณีศึกษาไม่สามารถ

ทำได้ถูกต้องทั้งหมด ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือร้อยละ 25 อีกทั้งการกลิ้งตัวไปและกลับกรณีศึกษา

ไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ทั้งหมดเช่นกัน ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือร้อยละ 75 โดยถ้ากรณีศึกษา

สามารถจับคู่ได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจะชม “เก่งมาก” แต่ในช่วงท้ายของการทำกิจกรรม กรณีศึกษา

จะคลานกลับมายังจุดเริ่มต้นแทนการกลิ้งตัว ซึ่งในกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

- กิจกรรมคืบลูกแก้ว

ผู้ศึกษาได้ปรับกิจกรรมให้มีความยากขึ้น โดยให้กรณีศึกษาคืบลูกแก้วเดินข้ามสิ่ง

กีดขวาง 1 อัน จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า ในการทำกิจกรรม 2 รอบแรกกรณีศึกษาเข้าใจ

คำสั่งและสามารถทำกิจกรรมได้เอง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” พร้อมกับปรบมือให้ แต่ในรอบที่ 3 ขณะที่

กำลังคืบลูกแก้ว กรณีศึกษาไม่สามารถคืบลูกแก้วได้จึงใช้ที่คืบน้ำแข็งปิดลูกแก้วไปมาและเดินหนี

ไปนั่งที่ข้างเวที ผู้ศึกษาจึงไปนำตัวกลับมาทำกิจกรรมต่อให้เสร็จแต่กรณีศึกษาทำท่าขัดขืนไม่ยอม

ทำและส่งเสียงครางออกมา เมื่อกลับมาทำกิจกรรมต่อกรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้บ้าง

ผู้ศึกษาต้องคอยกระตุ้นให้เดินข้าม และจากกลับกรณีศึกษาจะเอาที่คืบน้ำแข็งมาเคาะกัน

ในรอบต่อ ๆ มาเช่นกันกรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้บ้าง กล่าวคือ สามารถคืบน้ำแข็งได้

ต่อเนื่องโดยไม่ห้วน แต่ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นให้เดินข้ามสิ่งกีดขวางบางครั้ง และขณะทำกิจกรรม

จะส่งเสียงเป็นภาษา Jargon ไปด้วย ซึ่งในกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 8 พบว่า กรณีศึกษามี

พฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 23 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2.7 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 9 วันที่ 10 กันยายน 2553 สถานที่ ห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง กิจกรรมขี่ม้าส่งเมืองและกิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

- กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง

ผู้ศึกษาใช้ขั้นตอนการทำกิจกรรมเช่นเดียวกับครั้งที่ผ่านมา จากการสังเกต พฤติกรรมพบว่า วันนี้กรณีศึกษาแสดงสีหน้าเรียบเฉย และเมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมโดยให้หยิบบัตรภาพตา กรณีศึกษาสามารถหยิบได้ถูกต้อง แต่ยังชื้อวียะไม่ถูกผู้ศึกษาต้องจับมือทำขณะเดียวกัน กรณีศึกษาได้กระตุ้นตนเองโดยการตบมือและตบที่ขาของผู้ศึกษาไปด้วย เมื่อให้ล่อจะต้อง กระตุ้นตลอดเวลาและจะส่งเสียงร้องคราง “ฮือ” ไปด้วย ขณะทำกิจกรรมกรณีศึกษาจะเอามือ เกาะพื้นหรือนำบัตรภาพมาเกาะเล่น รอบที่ 2 ผู้ศึกษาให้หยิบบัตรภาพหู กรณีศึกษาไม่สามารถ หยิบได้ถูก อีกทั้งเมื่อให้ชื้อวียะจะแสดงการไหว้แทน ในรอบต่อ ๆ มาพบว่ากรณีศึกษาสามารถ หยิบบัตรภาพตาได้ถูกต้องแต่ไม่สามารถชื้อวียะได้ ส่วนบัตรภาพหูนั้นกรณีศึกษาไม่สามารถ หยิบและชี้ได้ถูกต้องเลย อีกทั้งขณะทำกิจกรรมกรณีศึกษายังคงกระตุ้นตัวเองโดยการตบมือ เอาบัตรมาเกาะพื้นหรือวียะตลอดจนเล่นนิ้วมือนิ้วเท้าด้วย เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้ศึกษาชม “เก่ง” พร้อมทั้งบอกให้กรณีศึกษาปรบมือให้ตนเอง สรุปได้ว่า กิจกรรมนี้กรณีศึกษากระตุ้นตัวเองมาก โดยการเอาบัตรภาพมาเกาะ ตบมือและตบที่ขาของผู้ศึกษา ขณะเดียวกันกรณีศึกษาสามารถหยิบ บัตรภาพตาได้ถูกต้องทั้งหมด แต่ยังไม่สามารถชื้อวียะเองได้ ซึ่งกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่น นิ้วมือขณะทำกิจกรรมจำนวน 6 ครั้ง

- กิจกรรมขี่ม้าส่งเมือง

ผู้ศึกษาใช้ขั้นตอนการทำกิจกรรมเช่นเดียวกับครั้งที่ผ่านมามาก่อน

จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ขณะที่ผู้ศึกษาอธิบายกิจกรรมให้ฟัง กรณีศึกษาได้แสดงอาการ ไม่อยากทำพร้อมกับส่งเสียงคราง “ฮือ” แต่เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมสามารถทำได้เองและสามารถ หยิบบอลสีแดงใส่ตะกร้าได้ถูกต้อง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” พร้อมทั้งให้ทำกิจกรรมต่อ โดยในรอบ ที่ 2 และ 3 ก็สามารถหยิบได้ถูกต้องเช่นกัน แต่เมื่อให้จับตุ๊กตาทองกรณีศึกษาไม่ยอมจับและโยน ลูกบอลทิ้ง ผู้ศึกษาจึงให้ไปเก็บลูกบอล กรณีศึกษาจึงส่งเสียงครางทันทีพร้อมกับเดินไปเก็บบอล ต่อมาเมื่อผู้ศึกษาให้หยิบสีเหลืองและสีเขียวตามลำดับ กรณีศึกษาไม่สามารถหยิบได้ถูกต้อง อีกทั้งยังแสดงพฤติกรรมโดยการโยนตุ๊กตาทองไม่ยอมทำกิจกรรม และถ้าถูกบังคับให้จับตุ๊กตาทอง จะส่งเสียงคราง “ฮือ” และแสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมืออีกด้วย เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้ศึกษาชม “เก่ง” พร้อมทั้งให้กรณีศึกษาปรบมือให้ตนเองด้วย ซึ่งในการทำกิจกรรมนี้สรุปว่า กรณีศึกษา สามารถหยิบบอลสีแดงได้ถูกต้องเพียงสีเดียว แต่เมื่อให้นำลูกบอลสีต่าง ๆ ไปใส่ยังตะกร้า ตามสีนั้น ๆ พบว่าสามารถทำได้ในสีแดงและสีเหลือง สำหรับสีเขียวกรณีศึกษาจะนำไปใส่

ในตะกร้าสีแดงแทน ขณะเดียวกันกรณีศึกษาได้แสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์โดยการโยนบอล และตุ๊กตาข้างข้างพร้อมทั้งส่งเสียงร้องครางอีกด้วย โดยกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ จำนวน 12 ครั้ง

- กิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

วันนี้ผู้ศึกษาได้ปรับกิจกรรมให้ยากขึ้น โดยการนำถ่วงน้ำหนักขนาด 0.5 กิโลกรัม มาใส่ที่ข้อมือทั้ง 2 ข้างของกรณีศึกษา ขณะผู้ศึกษาอธิบายกิจกรรมสังเกตได้ว่ากรณีศึกษามีสีหน้าเรียบเฉย เมื่อเริ่มให้ทำกิจกรรมพบว่า ครั้งที่ 1 กรณีศึกษาสามารถจับคู่ลูกบอลที่มีผิวสัมผัสเดียวกันได้ถูกต้อง และเมื่อจะโยนบอล ผู้ศึกษาจะนับ 1-3 เป็นจังหวะให้กรณีศึกษา พบว่าบอลลงตะกร้าเพียงลูกเดียวเท่านั้น ผู้ศึกษาจึงนำบอลมาให้โยนใหม่อีกครั้งพร้อมทั้งช่วยจับมือทั้ง 2 ข้าง ครั้งต่อมากรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้เอง แต่ผู้ศึกษาเป็นผู้นำจังหวะการโยนให้ แต่ถ้าโยนบอลไม่ลงตะกร้าพร้อมกันทั้ง 2 ลูกจะต้องเริ่มใหม่ ในระหว่างที่ทำกิจกรรมอยู่นั้น เพื่อนร่วมชั้นได้เดินมาดูพร้อมกับเรียกชื่อกรณีศึกษา แต่กรณีศึกษาไม่ได้แสดงความสนใจแต่อย่างใด เมื่อทำครบผู้ศึกษาจึงให้เก็บบอลและเริ่มทำกิจกรรมอีกครั้ง แต่กรณีศึกษาไม่ยอมทำ จึงแสดงพฤติกรรมโดยการพยายามแกะถ่วงน้ำหนักออกหรือไม่ก็พยายามสะบัดมือเพื่อถ่วงน้ำหนักหลุด แต่ภายหลังสามารถกิจกรรมได้จนเสร็จ และสามารถทำได้เร็วกว่ารอบแรก อีกทั้งขณะทำกิจกรรมยังแสดงอาการหัวเราะอีกด้วย เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้ศึกษาชม “เก่ง” และสวมกอดกรณีศึกษาสรุปได้ว่า กิจกรรมนี้กรณีศึกษาสามารถจับคู่ผิวสัมผัสได้ถูกต้องทั้งหมด โดยขณะทำกิจกรรมผู้ศึกษาจะต้องนับ 1-3 เป็นจังหวะให้แก่กรณีศึกษาทุกครั้ง โดยกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 9 พบว่า กรณีศึกษา
มีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 18 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.8 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 10 วันที่ 13 กันยายน 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และ
ห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมปีนบันได กิจกรรมเล่นแป้งโดว์ และกิจกรรมตักลูกปิงปอง

- กิจกรรมปีนบันได

กิจกรรมนี้ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้ยากขึ้นโดยปรับขนาดของไม้หนีบผ้าให้มีความใหญ่และแข็งแรงขึ้นจำนวน 7 ตัว จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า ในการทำกิจกรรม

2 รอบแรกกรณีศึกษายังไม่สามารถเอาไม้หนีบใส่กระเป๋าสื่อได้เอง ผู้ศึกษายังต้องกระตุ้นและชี้แนะ แต่รอบต่อไปสามารถทำได้เอง และขณะที่ปีนขึ้นบันไดไปยังด้านบน กรณีศึกษาจะนั่งอยู่เป็นเวลานานเหมือนครั้งที่ผ่านมา รวมทั้งเล่นนิ้วมือข้าง เคาะที่ปลายบันไดข้างหรือไม่กี่ตบมือ พร้อมกับส่งเสียงคราง ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นทุกครั้งและบางครั้งต้องดึงลงมา เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาปรบมือให้ตัวเองและสวมกอดกันโดยกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ จำนวน 5 ครั้ง

- กิจกรรมเล่นแป้งโดว์

กิจกรรมในวันนี้ผู้ศึกษาปรับรูปแบบของกิจกรรมให้มีความหลากหลาย โดยให้กรณีศึกษาคัดแม่พิมพ์ โดยเตรียมแป้งโดว์จำนวน 2 ประปุก ค้อนไม้และแม่พิมพ์ จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อผู้ศึกษาให้กรณีศึกษานำแป้งโดว์ออกจากกระปุก กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้โดยดึงแป้งโดว์ออกมาเป็นชิ้น ๆ ขณะเดียวกันส่งเสียงเป็นภาษา Jargon ไปด้วย จากนั้นผู้ศึกษาจึงให้นำแป้งโดว์มาปั้นรวมเป็นก้อนพร้อมกับใช้มือทุบแป้งโดว์ให้แบน แต่กรณีศึกษาไม่ยอมทำโดยจะเคาะโต๊ะและเล่นนิ้วมือ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงปั้นเป็นก้อนให้และให้กรณีศึกษาใช้มือทุบแป้งโดว์ให้แบน ซึ่งกรณีศึกษาสามารถทำได้เพียงบางครั้ง ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือ จากนั้นผู้ศึกษานำแม่พิมพ์มาให้กรณีศึกษาคัด แต่ไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาจึงต้องช่วยเหลือในครั้งแรก ต่อมากรณีศึกษาสามารถทำได้เอง เมื่อคัดแม่พิมพ์จนเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแป้งโดว์อีก 1 ก้อนมาให้กรณีศึกษาทำตามขั้นตอนเดิมอีกครั้ง คราวนี้กรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้เองทุกขั้นตอนจนเสร็จกิจกรรม แต่กิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ จำนวน 9 ครั้ง

- กิจกรรมตักลูกปิงปอง

กิจกรรมนี้ผู้ศึกษาได้ปรับกิจกรรมให้มีความยากขึ้นโดยให้เดินข้ามสิ่งกีดขวางมาวางไว้จำนวน 2 อัน จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า เมื่อให้กรณีศึกษาเริ่มทำกิจกรรม กรณีศึกษาจะส่งเสียงครางทันทีแต่สามารถทำกิจกรรมได้ เมื่อให้เดินข้ามสิ่งกีดขวางกรณีศึกษาจะไม่ยอมเดินข้าม ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นให้ข้ามกรณีศึกษาจึงส่งเสียงครางออกมาแต่ยังสามารถนำลูกปิงปองไปใส่ตะกร้าได้ผู้ศึกษาจึงปรบมือและชม “เก่งมาก” ขณะเดินกลับกรณีศึกษาจะเอาซ้อนมาเคาะกัน ในรอบที่ 2 กรณีศึกษาไม่ยอมทำโดยวางซ้อนลงและเดินไปนั่งข้างเวที ผู้ศึกษาจึงต้องเรียกและไปนำตัวมาทำกิจกรรมต่อ แต่กรณีศึกษาต่อต้านเมื่อถูกจับมือและพยายามเอาหัวโขกผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจึงต้องบอกให้ตั้งใจทำ กรณีศึกษาจึงยอมทำกิจกรรมต่อ

ในรอบต่อ ๆ มากรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้เอง แต่ต้องกระตุ้นให้เดินข้ามสิ่งกีดขวาง บางครั้ง ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” โดยกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 10 พบว่า กรณีศึกษามี พฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 14 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2.2 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 11 วันที่ 15 กันยายน 2553 สถานที่ อาคารอเนกประสงค์และ ห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมไถนา กิจกรรมเรือบก (ทำนั่ง) และ กิจกรรมคืบลูกแก้ว

- กิจกรรมไถนา

ผู้ศึกษาใช้ขั้นตอนและวิธีการเดียวกับครั้งที่ผ่านมา จากการสังเกตพฤติกรรม

พบว่า กรณีศึกษาสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ แต่ยังไม่ต้องทั้งหมด กล่าวคือ การจัดกลุ่มสี ที่เหมือนกันทำได้เพียงสีน้ำเงินเท่านั้น ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” ส่วนสีอื่น ๆ ผู้ศึกษาต้องคอยช่วยเหลือร้อยละ 80 อีกทั้งในการทำกิจกรรมนี้กรณีศึกษาจะใช้ท่อนแขนทั้ง 2 ข้างยันพื้นแทนการใช้มือ และจะส่งเสียงเป็นภาษา Jargon ตลอดเวลา บางครั้งหัวเราะโดยไม่มีเหตุผลและเกาะพื้นรวมทั้งเล่นนิ้วมืออีกด้วย ผู้ศึกษาจึงเตือนกระดานปักหมุดเข้ามาใกล้ตัวกรณีศึกษาเพื่อให้กรณีศึกษาใช้มือทั้ง 2 ข้างยันที่พื้นแทน โดยกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

- กิจกรรมเรือบก (ทำนั่ง)

ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนวิธีการโดยหยิบ Lego ครั้งละ 2 ตัวที่มีสีต่างกัน ได้แก่

สีแดง สีเหลืองและสีเขียว แล้วให้กรณีศึกษาหยิบตามคำสั่งแล้วนำไปต่อให้ตรงกับสีเดียวกัน

โดยขาไปให้ไถ Scooter Board และขากลับให้นั่งบน Scooter Board พร้อมกับสาวเชือก

จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า ขณะเริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษามีสีหน้าเรียบเฉย แต่วันนี้ ไม่ส่งเสียงครางเหมือนครั้งที่ผ่านมา โดยกรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้แต่ไม่ต้องทั้งหมด กล่าวคือ ไม่สามารถหยิบ Lego ตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือเป็นส่วนใหญ่ แต่สามารถนำ

Lego ไปต่อได้ตรงตามสีทั้งหมด เมื่อให้นั่งบน Scooter Board แล้วใช้มือทั้ง 2 ข้างดันตัวไป

ด้านหน้า ครั้งแรกกรณีศึกษาไม่ยอมนั่งโดยจะทำในท่านอนคว่ำ ผู้ศึกษาต้องบอกให้นั่งทำกิจกรรม ขณะเดียวกันจะขยับตัวให้เคลื่อนที่ไปด้านหน้าแทนการใช้มือทั้ง 2 ข้างในการเคลื่อนที่ ทำให้

ขณะทำกิจกรรมสามารถเล่นนิ้วมือได้ และขากลับกรณีศึกษาสามารถนั่งบน scooter board

พร้อมกับสาวเชือกกลับมาได้เอง โดยกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือจำนวน 11 ครั้ง

- กิจกรรมคืบลูกแก้ว

ผู้ศึกษาปรับกิจกรรมให้ยากขึ้นโดยให้กรณีศึกษาคืบลูกแก้วพร้อมกับเดินข้ามสิ่งกีดขวาง 2 อัน จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า ในการทำกิจกรรมรอบแรกกรณีศึกษาจะใช้เวลานาน กล่าวคือ กรณีศึกษาจะทำลูกแก้วหล่นขณะเดิน ผู้ศึกษาจึงให้กลับมาเริ่มใหม่ แต่กรณีศึกษาไม่ยอมทำกิจกรรมต่อโดยแสดงอาการไม่พอใจ วางที่คืบน้ำแข็งทิ้ง เมื่อผู้ศึกษาจับมือทำจะแสดงท่าทางขัดขึ้น แต่ต่อมาก็ยอมทำกิจกรรม ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” และขณะเดินกลับกรณีศึกษาโยนที่คืบน้ำแข็งทิ้ง ผู้ศึกษาจึงบอกให้เก็บ กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่ง ในรอบต่อ ๆ มากรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้บ้าง กล่าวคือ สามารถคืบน้ำแข็งได้เอง หล่นบ้างบางครั้ง แต่ผู้ศึกษาจะต้องกระตุ้นให้เดินข้ามสิ่งกีดขวางทุกครั้ง โดยกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 11 พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 12 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 12 วันที่ 17 กันยายน 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมเรือบก (ท่านอนคว่ำ) กิจกรรมกลิ้งตัวรับลูกบอล และกิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

- กิจกรรมเรือบก (ท่านอนคว่ำ)

ผู้ศึกษาปรับกิจกรรมให้ง่ายขึ้น เนื่องจากครั้งที่ผ่านมากกรณีศึกษาสามารถหิบบเพียงรูปวงกลมได้เท่านั้น ดังนั้นวันนี้ผู้ศึกษาจึงให้กรณีศึกษาหิบบเฉพาะรูปทรงวงกลมและสี่เหลี่ยม จากการสังเกตพฤติกรรมสรุปได้ว่า ก่อนทำกิจกรรมกรณีศึกษาแสดงสีหน้าเรียบเฉย เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาสามารถหิบบรูปวงกลมได้เท่านั้น แต่เมื่อให้นำรูปทรงไปเลียบให้ตรงกัน กรณีศึกษาสามารถเลียบรูปทรงได้ถูกต้องทั้งหมด เมื่อให้กรณีศึกษานอนคว่ำบน Scooter Board โดยใช้มือทั้ง 2 ข้างดันตัวไปด้านหลังกรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาต้องกระตุ้นและช่วยเหลือทุกครั้ง ขณะเคลื่อน Scooter Board ไปด้านหลังจะหยุดเล่นนิ้วมือและโยกตัว ส่วนขาหลังกรณีศึกษาจะนั่งบน Scooter Board แทนการนอนคว่ำ โดยกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือจำนวน 21 ครั้ง

- กิจกรรมกลิ้งตัวรับลูกบอล

ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมโดยให้กรณีศึกษากลับบนพรมและพื้นระยะทางประมาณ 10 เมตร จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาจะงอแง

และส่งเสียงครางเหมือนครั้งที่ผ่านมาและตีผู้ศึกษา ขณะทำกิจกรรมในช่วงแรกกรณีศึกษาไม่ยอมหยิบลูกบอลเอง ผู้ศึกษาต้องหยิบให้ ต่อมาสามารถหยิบได้เอง เมื่อได้ลูกบอลแล้วจะไม่ยอมกลิ้งตัวโดยเอาบอลมาเคาะกันหรือเคาะพื้น ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือจนจบกิจกรรม จึงทำให้กรณีศึกษาแสดงอาการไม่พอใจโดยการส่งเสียงร้องครางและร้องไห้ บางครั้งเทลูกบอลในตะกร้าทิ้ง ซึ่งกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือจำนวน 5 ครั้ง

- กิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการและขั้นตอนเช่นเดียวกับการสังเกตครั้งที่ 9 จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า กรณีศึกษาสามารถจับลูกบอลที่มีผิวสัมผัสเดียวกันได้ถูกต้องทั้งหมด ขณะเดียวกันเมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษาพยายามสับมือเพื่อให้ถุงน้ำหนักลูกบอลออกพร้อมกับส่งเสียงครางและแสดงสีหน้าไม่ยอมทำกิจกรรม อีกทั้งเมื่อให้โยนบอลกรณีศึกษาไม่สามารถโยนบอลลงตะกร้าได้เลยต้องโยนบอลหลายครั้งจึงจะสามารถเอาบอลลงตะกร้าได้พร้อมกัน เมื่อให้ไปเก็บบอลจะส่งเสียงร้องครางออกมาทันที เมื่อโยนบอลจนครบทุกลูกแล้วผู้ศึกษาพบว่ากรณีศึกษาใช้เวลาในการทำกิจกรรมเพียง 2.30 นาทีเท่านั้น จึงนำบอลมาให้กรณีศึกษาทำกิจกรรมต่ออีก 1 รอบ พบว่า กรณีศึกษาสามารถจับลูกบอลที่มีผิวสัมผัสเดียวกันได้ถูกต้องเช่นเดิม แต่ในการโยนบอลใช้เวลาหลายรอบจึงจะโยนบอลลงตะกร้าได้พร้อมกัน อีกทั้งในช่วงท้ายของกิจกรรม กรณีศึกษาจะโยนบอลทีละข้าง ผู้ศึกษาจึงบอกให้โยนพร้อมกัน แต่กรณีศึกษาไม่ยอมฟังยังคงโยนทีละข้างเหมือนเดิมจนเสร็จกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือจำนวน 2 ครั้ง

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 12 พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 28 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 13 วันที่ 20 กันยายน 2553 สถานที่ ห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง กิจกรรมขี่ม้าส่งเมือง และกิจกรรมตักลูกโป่งใหม่

- กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง

ผู้ศึกษาให้ทำกิจกรรมตามขั้นตอนเช่นเดียวกับครั้งที่ผ่าน ๆ มา สรุปได้ว่า กรณีศึกษาสามารถหยิบบัตรภาพรวมทั้งชื่อวัชระได้ถูกต้องบางครั้ง อีกทั้งผู้ศึกษาต้องกระตุ้นให้กรณีศึกษาทำกิจกรรมทุกครั้ง เพราะขณะที่ให้ลอดสิ่งกีดขวางกรณีศึกษาไม่ยอมลอดจะเอาบัตรภาพมาเคาะกับพื้นหรือคางของตัวเอง รวมทั้งเล่นนิ้วมืออีกด้วย โดยกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือจำนวน 11 ครั้ง

- กิจกรรมจี้ม้าส่งเมือง

ผู้ศึกษาให้ทำกิจกรรมตามขั้นตอนเช่นเดียวกับครั้งที่ผ่าน ๆ มาเหมือนกัน สรุปได้ว่า ในครั้งนี้กรณีศึกษาไม่สามารถหยิบบอลได้ตามคำสั่งได้เลย และยังหยิบบอลครั้งละ 2 ลูก อีกทั้งสามารถจัดกลุ่มสีแดงได้เพียงสี่เดียวเท่านั้น ขณะทำกิจกรรมจะต้องกระตุ้นทุกครั้ง เพราะกรณีศึกษาจะเอาบอลมาเคาะกับกลางตลอดเวลารวมทั้งเล่นนิ้วมือด้วย อีกทั้งส่วนใหญ่จะลากตุ๊กตาข้างแทนการจี้ตุ๊กตาข้าง เมื่อไม่ยอมทำกิจกรรมจะแสดงความไม่พอใจโดยการโยนเตะตุ๊กตาข้างและส่งเสียงกราง “ฮือ” เมื่อเสร็จกิจกรรมผู้ศึกษาชม “เก่งมาก” พร้อมทั้งให้กรณีศึกษาปรบมือให้ตนเองด้วย โดยกิจกรรมนี้พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือมากถึง 24 ครั้ง

- กิจกรรมตักลูกปิงปอง

วันนี้ผู้ศึกษาปรับกิจกรรมให้ยากขึ้น โดยให้กรณีศึกษาตักลูกปิงปองพร้อมกับเดินบน Balance Beam แล้วนำลูกปิงปองใส่ในตะกร้าอีกด้านหนึ่ง ขณะอธิบายกิจกรรมให้ฟัง กรณีศึกษามีสีหน้าเรียบเฉย และจากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า รอบที่ 1-3 ของการทำกิจกรรม กรณีศึกษาสามารถตักลูกปิงปองได้เองโดยไม่ต้องกระตุ้น ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” แต่ขณะที่เดินกลับมากรณีศึกษาจะเอาช้อนมาเคาะกัน ในรอบถัดมาพบว่ากรณีศึกษาจะไม่เดินบน Balance Beam เมื่อผู้ศึกษาบอกจะส่งเสียงกรางทันทีและทำลูกปิงปองหล่นบนพื้น แต่ในครั้งต่อ ๆ มา กรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมได้เองจนเสร็จ โดยลูกปิงปองจะหล่นขณะเดินบน Balance Beam ในบางครั้ง โดยกิจกรรมนี้ไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 13 พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 35 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.8 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 14 วันที่ 22 กันยายน 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และ

ห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมปีนบันได กิจกรรมเล่นแป้งโดว์ และกิจกรรมคีบลูกแก้ว

- กิจกรรมปีนบันได

กิจกรรมนี้ผู้ศึกษาปรับกิจกรรมให้ยากขึ้น โดยให้กรณีศึกษาหยิบไม้หนีบผ้าขนาดเล็กและใหญ่อย่างละ 5 อันสลับกันตามคำสั่ง จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า กรณีศึกษาสามารถหยิบไม้หนีบขนาดเล็กตามคำสั่งได้ถูกต้อง แต่ขนาดใหญ่สามารถหยิบถูกบางครั้ง เมื่อปีนบันไดขึ้นไป กรณีศึกษาจะนั่งค้างอยู่ด้านบนเหมือนเดิมพร้อมกับเล่นนิ้วมือเคาะที่ปลายบันไดและส่งเสียงกรางเป็นภาษา Jargon เป็นผู้ศึกษาต้องกระตุ้นและช่วยดึงลงมา ซึ่งขณะที่ผู้ศึกษาช่วยดึงลงมานั้น บางครั้งกรณีศึกษาจะส่งเสียง “อา” เป็นจังหวะด้วย

จนกระทั่งรอบสุดท้ายสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือ
จำนวน 7 ครั้ง

- กิจกรรมเล่นแป้งโดว์

ผู้ศึกษาได้ปรับรูปแบบกิจกรรมโดยวันนี้ให้กรณีศึกษาทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์
เป็นรูปถั่วลันเตาและกิจกรรมตัดแป้งโดว์ โดยเตรียมแป้งโดว์ 2 กระจุก ค้อนไม้ขนาดเล็กและ
กรรไกรพลาสติก จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า เมื่อเริ่มทำกิจกรรมผู้ศึกษาให้กรณีศึกษาเอา
แป้งโดว์กระจุกสีเขียวออกมา กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้เหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา จากนั้น
ผู้ศึกษาจึงดึงแป้งโดว์ออกเป็นชิ้น 4 ชิ้น แล้วให้กรณีศึกษาทุบแป้งโดว์ทีละชิ้นให้แบน กรณีศึกษา
สามารถทำได้บ้างโดยมีผู้ศึกษาคอยช่วยเหลือ บางครั้งจะใช้มืออีกข้างหนึ่งขยำแป้งโดว์
และครั้งหนึ่งเมื่อผู้ศึกษาบอกให้ทุบแป้งโดว์กรณีศึกษาได้เขี่ยข้อมือใส่ที่ศีรษะของผู้ศึกษา
เมื่อทำเสร็จแล้ว ผู้ศึกษาหยิบแป้งโดว์สีชมพูมาให้แก่กรณีศึกษาพร้อมกับบอกให้ดึง
แป้งโดว์ออกมา กรณีศึกษาสามารถทำได้เอง จากนั้นให้กรณีศึกษาปั้นแป้งโดว์สีชมพู
เป็นรูปวงกลมจำนวน 8 ลูก ผู้ศึกษาต้องดึงแป้งโดว์ออกเป็นชิ้น ๆ ให้ และต้องกระตุ้นให้ทำ
ทุกครั้งจึงจะสามารถทำกิจกรรมได้ บางครั้งในขณะที่ปั้นแป้งโดว์กรณีศึกษาจะแสดงพฤติกรรม
เล่นนิ้วมือนิ้วด้วย ต่อมาผู้ศึกษาแสดงวิธีทำถั่วลันเตาให้กรณีศึกษาดูก่อน 1 รอบโดยนำแป้งโดว์ที่ปั้น
เป็นวงกลมจำนวน 2 ลูก นำมาวางบนแผ่นแป้งโดว์ที่ทำเสร็จก่อนแล้ว และพับแผ่นแป้งโดว์
เข้าหากัน จนเป็นรูปถั่วลันเตา จากนั้นผู้ศึกษาจึงให้ลงมือทำเอง ซึ่งกรณีศึกษาสามารถทำได้
จนครบ 4 ชิ้น ผู้ศึกษาจึงชม “เก่ง” ต่อมาผู้ศึกษาหยิบแป้งโดว์ที่ปั้นวงกลมจำนวน 4 ลูก
มาให้กรณีศึกษาลึงเป็นเส้น แต่กรณีศึกษาไม่สามารถทำตามคำสั่งได้โดยจะขยำหรือปั้น
แป้งโดว์ ผู้ศึกษาจึงต้องจับมือทำจนครบจำนวน 4 เส้น จากนั้นผู้ศึกษานำกรรไกรมาให้พร้อมบอก
กรณีศึกษาให้ใช้กรรไกรตัดแป้งโดว์ออกเป็นชิ้น ๆ กรณีศึกษาไม่เข้าใจคำสั่ง ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้อง
จับมือทำในครั้งแรก ครั้งต่อมากรณีศึกษาสามารถใช้กรรไกรตัดได้เองจนเสร็จกิจกรรม
พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือนิ้วจำนวน 9 ครั้ง

- กิจกรรมคืบลูกแก้ว

ผู้ศึกษาปรับกิจกรรมให้มีความยากขึ้น โดยให้กรณีศึกษาคืบลูกแก้วพร้อมกับเดิน
บน Balance Beam เพื่อนำลูกแก้วใส่ในตะกร้าอีกด้านหนึ่ง จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า
ในการกิจกรรมนี้มีเด็กออทิสติกและเด็กดาวน์ ซิน โครมมานั่งดูกรณีศึกษาทำกิจกรรมด้วย
แต่กรณีศึกษาไม่ได้สนใจแต่อย่างใด ซึ่งกรณีศึกษาสามารถทำกิจกรรมนี้ได้เอง ผู้ศึกษาช่วยชี้แนะ

เพียงรอบแรกเท่านั้น และลูกแก้วไม่หล่นลงพื้นเลย ผู้ศึกษาจึงชม“เก่งมาก” นอกจากนี้ในระหว่างทำกิจกรรมไม่พบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 1 พบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 16 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.4 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 15 วันที่ 24 กันยายน 2553 สถานที่ อาคารเอนกประสงค์และห้องประชุมโรงเรียน

ได้แก่ กิจกรรมไถนา กิจกรรมเรือบก (ท่ง) และ กิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

- กิจกรรมไถนา

ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนวิธีการทำกิจกรรมให้ยากขึ้นโดยการให้กรณีศึกษาเอาขาทั้ง 2 ข้างพาดบนลูกบอลขนาดใหญ่ แล้วใช้มือข้างใดข้างหนึ่งทำกิจกรรม ขณะที่มืออีกข้างหนึ่งช่วยยันพื้น จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า วันนี้กรณีศึกษาแสดงสีหน้ายิ้มแย้มและหัวเราะก่อนลงมือทำกิจกรรม ขณะที่ทำกรณีศึกษาสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ แต่ยังไม่ถูกต้องทั้งหมด กล่าวคือ การจัดกลุ่มสีสามารถทำได้เพียงสีเหลือง สีน้ำเงินและสีส้ม สำหรับสีแดงและสีเขียวผู้ศึกษาต้องคอยช่วยเหลือ นอกจากนี้ขณะที่ทำกิจกรรมอยู่กรณีศึกษาได้เก็บหมุดใส่ถาดทั้ง ๆ ที่ยังทำกิจกรรมไม่เสร็จ ผู้ศึกษาจึงต้องให้เริ่มทำกิจกรรมใหม่อีกครั้ง อีกทั้งในการทำกิจกรรมนี้ ยังพบว่า กรณีศึกษาจะพยายามใช้มือทั้ง 2 ข้างยันที่ลูกบอลเพื่อดันตัวตัวขึ้นมาและจะตีบอลและพื้นสลับกัน ส่งเสียงเป็นภาษา Jargon ตลอดเวลาและหัวเราะอย่างไม่มีเหตุผล รวมทั้งเล่นนิ้วมืออีกด้วย ในการทำกิจกรรมในวันนี้พบว่า โดยพบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือจำนวน 2 ครั้ง

- กิจกรรมเรือบก (ท่ง)

ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนวิธีการทำกิจกรรมให้ง่ายขึ้น เพราะในการทำกิจกรรมครั้งที่ผ่านมา ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือเป็นส่วนใหญ่ โดยผู้ศึกษาหยิบ Lego ครึ่งละ 2 ตัวที่มีสีต่างกัน ได้แก่ สีแดงและสีเขียว แล้วให้กรณีศึกษาหยิบตามคำสั่งแล้วนำไปต่อให้ตรงกับสีเดียวกัน โดยขาไปให้ไถ Scooter Board และขากลับให้นั่งบน Scooter Board พร้อมกับสาวเชือก จากการสังเกตพฤติกรรม สรุปได้ว่า ขณะที่เริ่มทำกิจกรรมกรณีศึกษามีสีหน้าเรียบเฉย แต่วันนี้ไม่ส่งเสียงครางเหมือนครั้งที่ผ่านมา โดยกรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้แต่ไม่ถูกต้องทั้งหมด กล่าวคือ ไม่สามารถหยิบ Lego ตามคำสั่งได้ ผู้ศึกษาต้องช่วยเหลือบ้างร้อยละ 50 โดยเฉพาะการหยิบสีเขียวตามคำสั่ง ถ้าหยิบไม่ถูกผู้ศึกษาจะให้หยิบใหม่ กรณีศึกษาจะแสดงพฤติกรรมไม่พอใจโดยการตีผู้ศึกษาและร้องไห้ออกมา แต่สามารถนำ Lego ไปต่อได้ตรงตามสีทั้งหมด

เมื่อให้กรณศึกษา นั่งบน scooter board พร้อมกับใช้มือทั้ง 2 ข้างดันไปข้างหน้า ช่วงแรกของการทำกิจกรรมกรณศึกษาจะใช้มือทั้ง 2 ข้างในการสาวเชือกแทน จะหยุดเล่นนิ้วมือในบางครั้ง ส่วนขากรณศึกษาสามารถนั่งบน scooter board พร้อมกับใช้มือทั้ง 2 ข้างสาวเชือกกลับได้เอง โดยพบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือจำนวน 5 ครั้ง

- กิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า

ผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมโดยเตรียมถุงน้ำหนักตามสีที่กำหนดจำนวน 5 สี ได้แก่ สีเหลืองขนาด 0.25 กรัมจำนวน 2 อัน สีชมพู สีฟ้า สีเขียวและสีม่วงขนาด 0.5 กรัมจำนวน 8 อัน เพื่อให้กรณศึกษาจับคู่สีเดียวกันแล้วโยนถุงน้ำหนักลงในตะกร้าพร้อมกันทั้ง 2 ข้าง โดยยืนห่างจากตะกร้า 1 เมตรจากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ก่อนลงมือทำกิจกรรมกรณศึกษาแสดงสีหน้ายิ้มแย้ม อารมณ์ดี ไม่เหมือนครั้งที่ผ่าน ๆ มา เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรมกรณศึกษาสามารถจับคู่ถุงน้ำหนักสีเดียวกันได้ถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถโยนถุงน้ำหนักพร้อมกันทั้ง 2 ข้างลงตะกร้าได้เองจนหมดโดยใช้เวลาเพียง 1 นาทีเท่านั้น ผู้ศึกษาจึงชม “เก่งมาก” ต่อมาผู้ศึกษาจึงให้กรณศึกษาทำกิจกรรมนี้อีก 1 รอบโดยเพิ่มระยะทางเป็น 1.5 เมตร แต่ขณะที่ผู้ศึกษาเดินไปเก็บถุงน้ำหนัก กรณศึกษาจะเดินไปเกาะที่เก้าอี้และเล่นนิ้วมือ เมื่อให้เริ่มทำกิจกรรม พบว่ากรณศึกษาสามารถจับคู่สีเดียวกันได้ถูกต้องเช่นกัน แต่ใช้เวลาในการโยนมากกว่าในรอบแรก อีกทั้งในครั้งกรณศึกษาจะเอาถุงน้ำหนักมาเกาะที่กาง บางครั้งไม่ยอมทำกิจกรรมโดยเดินออกไปด้านนอก ผู้ศึกษาต้องเรียกกลับมาทำกิจกรรมให้เสร็จ โดยพบพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือจำนวน 4 ครั้ง

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลองครั้งที่ 15 พบว่า กรณศึกษา มีพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 11 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.4 วินาทีต่อครั้ง

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะทดลอง วันที่ 23 สิงหาคม-

24 กันยายน 2553

จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า กรณศึกษาสามารถทำกิจกรรมตามคำสั่งได้ไม่ถูกต้องทั้งหมด ผู้ศึกษาต้องคอยช่วยเหลือและกระตุ้นให้ทำกิจกรรม ซึ่งในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งส่วนใหญ่กรณศึกษาจะงอแง ส่งเสียงครางและบางครั้งจะตีผู้ศึกษาเมื่อผู้ศึกษาให้เริ่มทำกิจกรรมนั้น ๆ แต่สามารถทำกิจกรรมจนสำเร็จได้ โดยแบ่งการตอบสนองของกรณศึกษาต่อกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็น 3 แบบตามลักษณะการตอบสนองของกรณศึกษา แบบแรก เป็นกิจกรรมที่เด็กมีการตอบสนองได้ดีต่อกิจกรรม ซึ่งกรณศึกษาไม่แสดงพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือเลย ได้แก่ กิจกรรมตักลูกโป่งและกิจกรรมตีลูกแก้ว แบบที่ 2 คือ กิจกรรมที่กรณศึกษาแสดงพฤติกรรม

เล่นนิ้วมือบางครั้ง ได้แก่ กิจกรรมเล่นแป้งโด กิจกรรมไถนา กิจกรรมโยนบอลลงตะกร้า กิจกรรมเรือบก (ท่านอนคว่ำ) และกิจกรรมกลิ้งตัวรับลูกบอล สำหรับการตอบสนองสุดท้ายคือ กิจกรรมที่เด็กตอบสนองต่อกิจกรรมไม่ดี และแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทุกครั้งที่ทำกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมลอดสิ่งกีดขวาง กิจกรรมขี่ม้าส่งเมือง กิจกรรมปีนบันได และกิจกรรมเรือบก (ท่านั่ง)

3. ระยะที่ 3 (A2) เป็นระยะหลังการทดลอง ระหว่างเวลา 9.00-9.30 น.

การสังเกตครั้งที่ 1 วันที่ 27 กันยายน 2553 สถานที่ ห้องเรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือของกรณีศึกษาขณะอยู่ในห้องเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ พบว่า วันนี้กรณีศึกษานั่งอยู่ที่โต๊ะเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน โดยที่กรณีศึกษานั่งอยู่ร่วมโต๊ะกับเพื่อนอีก 2 คนพร้อมกับลูบหัวตัวเองไปมาเนื่องจากมารดาพาไปตัดผมสั้น เพราะสัปดาห์ที่ผ่านมาติดเหาจากเพื่อนร่วมชั้น ขณะที่นั่งอยู่ร่วมกับเพื่อนนั้นไม่มีการพูดคุยสนทนากันเลย ต่อมาเมื่อครูให้ท่องกลอน 1 สัปดาห์มี 7 วัน เพื่อน ๆ ในชั้นช่วยกันท่องเสียงดัง แต่กรณีศึกษานิ่งเฉย ๆ ไม่สามารถท่องได้แต่นั่งฟังเพื่อนท่องจนเสร็จ จากนั้นจึงหันหลังไปหัวเราะเสียงดัง จนกระทั่งครูนำสมุดมาให้เขียนสระอิตามเส้นประ กรณีศึกษาไม่ยอมเขียนพร้อมกับถอดถุงเท้าออก ครูจึงสั่งให้ใส่ถุงเท้า กรณีศึกษาสามารถใส่ถุงเท้าได้เอง ขณะที่ครูกำลังสอนนั้นเพื่อน ๆ จะช่วยกันตอบคำถาม ส่วนกรณีศึกษาจะนั่งเล่นนิ้วมือที่โต๊ะเรียนของตนเอง อีกทั้งเคาะโต๊ะและเคาะดินสอสลับกันไปมา จนกระทั่งครูมากระตุ้นให้เขียนแต่กรณีศึกษายังไม่ยอมเขียน กลับลุกขึ้นยืนสลับนั่งและเคาะ โต๊ะเช่นเดิม ขณะนั้นเพื่อนที่นั่งร่วมโต๊ะเดียวกัน ย้ายไปนั่งร่วมกับเพื่อนโต๊ะอื่น ๆ ปล่อยให้กรณีศึกษานั่งอยู่คนเดียว ซึ่งกรณีศึกษาสามารถอยู่บริเวณโต๊ะเรียนได้นาน 15 นาที จากนั้นลุกขึ้นพร้อมกับถอดถุงเท้าออกอีกครั้งและเดินไปที่โต๊ะครูเพื่อเปิดลิ้นชักเอาขนมมาทาน แต่ครูไม่ให้ จึงเปลี่ยนไปหยิบดินน้ำมันที่ถูกแบ่งเป็นชิ้นเล็ก ๆ มาเล่นโดยเทใส่มือซ้าย ขวา สลับกันไปมา และเดินไปมาสลับกับคลานอยู่ที่หลังห้อง จากนั้นหยิบขวดพลาสติกมาเคาะกับกางและโต๊ะสลับไปมา ต่อมากรณีศึกษาเขย่งขวดน้ำใส่ผู้ช่วยวิจัยที่กำลังบันทึกวิดีโออยู่ จากนั้นเดินกลับไปเล่นดินน้ำมันเช่นเดิมและดึงดินน้ำมันออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ และเทใส่มือซ้าย ขวา สลับไปมาเหมือนเดิม รวมทั้งเดินไปมาที่หลังห้องด้วย ซึ่งในวันนี้พบว่ากรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 33 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 2 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 2 วันที่ 29 กันยายน 2553 สถานที่ ห้องเรียน

วันนี้ขณะที่เพื่อน ๆ นั่งเรียนหนังสืออยู่ กรณีศึกษาจะนั่งอยู่หลังห้อง โดยเทลูกปัดใส่มือซ้าย ขวา สลับไปมา เล่นสั๊กพักจึงเดินออกไปนอกห้องและเข้าไปที่ห้องประชุมที่อยู่ตรงข้ามพร้อม

กับถือลูกปิดไปด้วยและเทลูกปิดบนเวที ต่อมากรณีศึกษาเดินออกไปยังราวบันไดพร้อมกับสะบัดนิ้ว เล่นนิ้วที่ราวบันได จนกระทั่งครูออกมาเพื่อนำถุงเท้ามาให้ เมื่อกรณีศึกษาใส่ถุงเท้าด้วยตนเองเรียบร้อยแล้วครูเรียกให้เข้ามาในห้องเรียน กรณีศึกษาจึงเดินตามครูเข้ามาในห้อง จากนั้นครูนำหนังสือมาให้เขียน แต่กรณีศึกษาแสดงความไม่พอใจ งอแงเล็กน้อยแต่สามารถเขียนตัวเลข 1-10 ตามเส้นประที่ครูบอกได้ เมื่อเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูบอกให้นำหนังสือไปส่งที่โต๊ะครู กรณีศึกษาสามารถทำตามคำสั่งได้ จากนั้นกรณีศึกษาได้เดินออกไปนอกห้องอีกครั้ง โดยเดินไปยังห้องเรียนข้าง ๆ และเดินออกไปยังบันไดพร้อมกับเล่นนิ้วมือที่บันได ต่อมาเดินลงบันไดไปยังชั้นล่าง และจะเดินออกไปยังนอกอาคารเรียน ผู้ศึกษาจึงบอกให้ขึ้นห้องเรียน กรณีศึกษาจึงร้องไห้แงและพยายามเดินออกไปด้านนอกอีกครั้ง ผู้ศึกษาจึงพาเดินกลับขึ้นไปยังห้องเรียน แต่เมื่อถึงชั้นบนกรณีศึกษานอนงอแงอยู่หน้าห้อง ไม่ยอมเข้าห้องเรียน จากนั้นถอดถุงเท้าพร้อมกับแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์โดยการเขวี้ยงถุงเท้ายังตัวผู้ศึกษาและทุบตีด้วย เมื่อผู้ศึกษาบอกให้เข้าห้องเรียน กรณีศึกษาจึงเดินเข้าไปในห้องเรียนพร้อมกับร้องงอแงและแสดงพฤติกรรมเอามือปิดปฏิกิริยาที่ติดอยู่ฝาผนัง เมื่อครูเห็นจึงห้าม กรณีศึกษาจึงหยุดกระทำ ขณะที่อยู่ในห้อง กรณีศึกษายังคงร้องไห้แง ครูจึงเอาขนมและนมมาให้ทานกรณีศึกษาจึงสงบ โดยที่ครูจะแคะขนมให้ ขณะที่ครูแคะขนมให้หน้านั้นกรณีศึกษาได้เดินไปหยิบขวดน้ำพลาสติกมาเคาะกับคาง โต๊ะและพื้นสลับไปมา เมื่อเห็นว่าครูแคะขนมให้แล้วจึงหยุดพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อทานขนมและนมที่ครูเตรียมให้ ขณะที่ทานขนมกรณีศึกษาจะแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือไปด้วย เมื่อทานอิ่มแล้วกรณีศึกษาไม่ได้เก็บขนมและนมไปทิ้งขยะแต่อย่างใด ต่อมาเดินไปมาภายในห้องไม่มีการสนทนาหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ คนใดเลยและเดินออกไปยังห้องประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อเล่นลูกปิด เมื่อเพื่อนผู้หญิงเดินตามเข้ามาพร้อมกับพูดคุยกับกรณีศึกษา แต่กรณีศึกษาไม่สนใจเพื่อนจึงเดินกลับห้องเรียน จากนั้นกรณีศึกษาเดินไปมาระหว่างด้านบนเวทีและด้านล่างสลับกันไป อีกทั้งยังเดินไปเล่นนิ้วมือกับลูกแดงโมที่โต๊ะหมู่บูชาซึ่งวางอยู่บนเวทีอีกด้วย ซึ่งในวันนี้พบว่ากรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 13 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.9 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 3 วันที่ 1 ตุลาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

วันนี้กรณีศึกษานั่งอยู่ที่หลังห้องเช่นเดิมพร้อมกับเคาะขวดน้ำพลาสติกกับอวัยวะต่าง ๆ บนร่างกาย เช่น มือ คาง หัว เป็นต้น โดยแสดงพฤติกรรมดังกล่าวเป็นเวลานานถึง 20 นาทีพร้อมกับเล่นนิ้วมือในบางครั้งจนกระทั่งกรณีศึกษาปวดปัสสาวะจึงหยุดเล่นแล้วเข้าไปในห้องน้ำ เมื่อปัสสาวะเสร็จแล้วไม่ได้ล้างทำความสะอาดแต่อย่างใด และกลับมาเคาะขวดพลาสติกเช่นเดิม รวมทั้งเขวี้ยงขวดน้ำใส่ผู้ศึกษาจำนวน 2 ครั้ง จนกระทั่งช่วง 5 นาทีสุดท้ายของการบันทึก

พฤติกรรม กรณีศึกษาเดินไปหยิบกล่องกระดาษที่วางอยู่บนโต๊ะบริเวณหลังห้องมาเล่นแทน และเดินไปยังโต๊ะครูพร้อมกับหยิบเอาสี่เทียนที่อยู่ในแก้วพลาสติกมาเล่นสลับไปมา จนกระทั่งจบการบันทึกพฤติกรรม ซึ่งในวันนี้พบว่ากรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 11 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.3 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 4 วันที่ 4 ตุลาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

วันนี้ขณะที่ครูให้นักเรียนในห้องท่องกลอนเลข 1-10 และสอนหนังสืออยู่นั้น กรณีศึกษานั่งอยู่หลังห้องเช่นเคย พร้อมกับเล่นดินน้ำมัน ไม่ได้สนใจแต่อย่างใดโดยจะเทดินน้ำมันที่แบ่งเป็นชิ้นเล็ก ๆ จำนวนหลาย ๆ ชิ้นใส่มือซ้ายขวาสลับกันไปมาโดยใช้เวลารับดินน้ำมันนาน 10 นาที ร่วมกับเล่นนิ้วมือในบางครั้ง จากนั้นเดินไปมาในห้องและเดินไปยังชั้นวางหนังสือ โดยจะใช้มือทั้ง 2 ข้างลูบชั้นวางหนังสือไปมา ต่อมาเดินไปหยิบขวดน้ำพลาสติกที่วางอยู่บนโต๊ะครูมาเคาะเล่นตักพัก จากนั้นกลับไปเล่นดินน้ำมันอย่างเดิมจนกระทั่งจบการบันทึกพฤติกรรม ซึ่งในวันนี้พบว่ากรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 16 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.6 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 5 วันที่ 6 ตุลาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

วันนี้ทางโรงเรียนได้จัดให้มีการสอบปลายภาคขึ้น ขณะที่เพื่อนร่วมชั้นกำลังนั่งทำข้อสอบตามคำสั่งของครูนั้น กรณีศึกษายังนั่งอยู่หลังห้องเหมือนครั้งที่ผ่านๆ มาไม่ได้นั่งทำข้อสอบร่วมกับเพื่อน ๆ แต่อย่างใดโดยกรณีศึกษาจะนั่งเทดินน้ำมันใส่มือสลับไปมา บางครั้งก็เทลงพื้นจนกระทั่งเวลาผ่านไป 15 นาที จากนั้นเดินไปยังโต๊ะครูพร้อมกับหยิบกระป๋องแป้งมาเคาะกับคางและโต๊ะรวมทั้งเล่นนิ้วมือนิ้วด้วย เมื่อเคาะได้ตักพัก กรณีศึกษาจึงเดินกลับไปเทดินน้ำมันเล่นอีกครั้ง ต่อมาเดินกลับมาที่โต๊ะครูอีกครั้ง คราวนี้หยิบของเล่นมาเคาะแทน โดยจะเคาะตามอวัยวะต่าง ๆ บนร่างกายและโต๊ะสลับกันไปมา จนกระทั่งช่วง 5 นาทีสุดท้ายของการบันทึกพฤติกรรมครูนำภาพวาดระบายสีมาให้ แต่กรณีศึกษาไม่ยอมทำครูจึงจับมือทำ ขณะที่ระบายสีอยู่นั้น มือซ้ายจะเคาะของเล่นไปด้วย ครูจึงขอเก็บของเล่นกรณีศึกษาจึงเปลี่ยนมาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือแทน ซึ่งในการระบายสีนั้นทำได้ไม่นานเนื่องจากกรณีศึกษาจะกดดินสอสีที่ครูเตรียมให้หักจนหมด ครูจึงให้หยุดระบายสี จากนั้นกรณีศึกษาจึงเดินไปหยิบดินน้ำมันที่วางอยู่บนโต๊ะครูมาเล่นเหมือนเดิม ซึ่งในวันนี้พบว่ากรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 13 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.5 วินาทีต่อครั้ง

การสังเกตครั้งที่ 6 วันที่ 8 ตุลาคม 2553 สถานที่ ห้องเรียน

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการเปิดภาคเรียน เด็กนักเรียนมาโรงเรียนน้อยมาก ครูจึงให้กรณีศึกษาและเพื่อน ๆ ไปอยู่ร่วมกับนักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 ซึ่งอยู่ถัดจากห้องของกรณีศึกษา

แต่กรณีศึกษาไม่ได้ไปยุ่งคั่งนั่งเล่นดินน้ำมันอยู่ที่ห้องตนเองโดยนั่งอยู่หลังห้องเหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา ต่อมาครูได้เข้ามาในห้องพร้อมกับบอกให้กรณีศึกษาเก็บขนมที่หกออยู่บนพื้น ครูต้องพูดกระตุ้นหลายครั้งจึงจะเก็บได้ เมื่อเก็บขนมเสร็จแล้วจึงกลับมาเล่นดินน้ำมันอีกครั้ง ต่อมาครูนำลูกแก้วมาให้เล่น เด็กจึงเทลูกแก้วใส่มือซ้าย ขวาทะลប់ไปมา บางครั้งเทลงพื้นหรือโยนลูกแก้วจนกระทั่งผ่านไป 10 นาที จึงเดินออกไปนอกห้อง ไปยังบันไดพร้อมกับเล่นนิ้วมือที่ราวบันได เมื่อเห็นครูเดินขึ้นมาจึงวิ่งกลับเข้ามาในห้องเพื่อเล่นลูกแก้วอีกครั้งรวมทั้งเกาะขวดน้ำด้วย ต่อมาเดินออกไปนอกห้องอีกครั้งหนึ่ง ครูจึงเดินตามออกมาพร้อมกับนำลูกบอลมาให้เล่น แต่เด็กไม่ยอมเล่น กลับวิ่งไปยังห้องเรียนชั้นอนุบาล 3 ซึ่งอยู่ถัดจากห้องอนุบาล 2/2 แทน ครูเดินตามมาเพื่อนำบอลมาให้เล่นอีกครั้ง แต่กรณีศึกษากลับโยนบอลทิ้งและเดินกลับไปยังห้องเรียนของตนเองเพื่อเล่นลูกแก้วอีกครั้ง หลังจากนั้นกรณีศึกษาเดินออกไปนอกห้องอีกเป็นครั้งที่ 3 คราวนี้เดินลงไปยังชั้นล่าง ครูเรียกให้กลับขึ้นมาก็ไม่ยอมฟัง จนผู้ศึกษาและครูต้องลงไปตามเพื่อเรียกเด็กให้กลับขึ้นมายังห้องเรียนของตนเอง ขณะที่เดินขึ้นบันไดนั้น กรณีศึกษาได้ร้องไห้ออกมาเพราะถูกบังคับให้ขึ้นห้อง เมื่อขึ้นมาถึงชั้นบนกรณีศึกษาได้เดินเข้าไปยังห้องประชุมและกินขนมที่วางอยู่พร้อมกับเดินไปมาบนเวที ต่อมาครูได้นำลูกบอลมาให้เล่นอีกครั้ง กรณีศึกษาโยนบอลทิ้งเช่นเดิมและเดินกลับไปทานขนม เมื่อครูนำลูกบอลมาให้อีกครั้ง โดยคราวนี้ให้กรณีศึกษาเล่นกับพี่ชายฝาแฝด กรณีศึกษาจึงโยนบอลขว้างไปให้แต่ไม่ได้สนใจที่จะเล่นร่วมกับพี่ชายฝาแฝดแต่อย่างใดและเดินกลับมานั่งทานขนมบนเวทีเหมือนเดิม ซึ่งในวันนี้พบว่ากรณีศึกษาแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือทั้งหมด 10 ครั้ง เวลาเฉลี่ย 1.8 วินาทีต่อครั้ง

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการเล่นนิ้วมือระยะถดถอยทดลอง วันที่ 27 กันยายน –

8 ตุลาคม 2553

จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า กรณีศึกษายังคั่งนั่งอยู่หลังห้องเช่นเดิม โดยแสดงพฤติกรรมเล่นนิ้วมือรวมทั้งพฤติกรรมกระตุ้นตนเองอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น เกาะขวดน้ำ เกาะแก้วพลาสติก เกาะกระป๋องแป้ง เป็นต้น อีกทั้งยังมีพฤติกรรมการเล่นแบบซ้ำไปซ้ำมา อันได้แก่ เทดินน้ำมันที่ถูกหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ เทใส่มือซ้าย ขวาทะลប់ไปมา เทลูกแก้วใส่มือสลับไปมา นอกจากนี้ กรณีศึกษาายังได้แสดงพฤติกรรมไม่ฟังประสงค์ออกมา คือ เขี่ยขวดน้ำและตีผู้ศึกษาอีกด้วย